

odsev odsega

**Podražitev
komunalnih
dejavnosti**

**Fontana
Radost življenja
v centru Trzina**

**Predlog
sprememb ureditve
Mlak burj duhove**

**Najstarejša
občina**

**najstarejši občan
sta praznovala**

**POSLOVALNICA
LJUBLJANA**

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/ 433 62 05

E-pošta
info@golfturist.si

**POSLOVALNICA
DOMŽALE**

Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87

E-pošta
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST

TURIZEM IN RENT AGENCIJA

Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

PECENI ODOJKI
01 721 77 10

Vaš svetovalec za potovanja po naročilu - letalske vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov

Za dolgo, vroče in brezskrbno poletje.

Ste se odločili za počitnice v zadnjem hipu? Želite narediti nekaj zase? Vas tarejo skrbi zaradi izdatkov, ki jih bo prinesel začetek novega šolskega leta? Ali pa si želite to poletje urediti svoj dom?

Za uresničitev vseh vaših želja vam ponujamo ugodne **potrošniške in stanovanjske kredite.**

Za varno hrambo vaših dragocenosti v času, ko preživljate zaslužene počitnice, pa vam priporočamo

najem sefov različnih velikosti.

Prijazno vas bomo sprejeli in vam strokovno svetovali.

D.C. Finance

banka domžale

Banka za vsa

Čistilni servis

Primož Zorec s.p.

Depala vas 5, Domžale

Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zavese) • tapisone in tople pode ter marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem.

Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis Zorec.

BAHNE®

Loren Line
POPOLNA TOPLOTNA TEHNIKA

Plinski center Ljubljana

Verovškova 70, Ljubljana, tel.: 01/565 86 30, 01/566 16 12

<http://www.loren-line.si> e-mail: loren.line@siol.net

Nudimo Vam celotno storitve pri izvedbi ogrevanja na plin!

- izdelavo projektne dokumentacije notranjih plinskih instalacij
- ogled objekta in izdelava predračuna brezplačno.
- najem plinohrama v kolikor ni zemeljskega plina.
- pridobitev soglasij,
- izdelava notranjih plinskih instalacij,
- dobavo in montažo plinskih peči.
- dobavo in montažo radiatorjev po izbiri strank.
- sanacijo dimnika (s soglasjem) v kolikor je potrebna,
- pooblaščen servis Junkers.

Ugodni plačilni pogoji za vsakogar!

Plin – grejmo se z njim!

POPOTNICA ZA DOPUST IN ZA JESENSKE VOLITVE

Novinarji pravimo, da se zdaj začenja čas ktiših kumaric. To je čas, ko se nič pameinega ne dogaja, in se moramo kar precej potruditi, da izbrskamo kaj zanimivega za počitniško branje v časopisih in revijah ter za oddaje na radiu in televiziji. Vendar pa je leto stvar nekoliko drugačna, saj lahko počitnice in čas »mrtvila« vzamemo tudi za razmislek pred bližnjimi volitvami o tem, kaj se dogaja in kakšne so razmere v naši družbi. Na zadnji, predpopustniški seji so člani občinskega sveta z dvigljem rok potrdili podražitev kanalšarine, vodarine in odvoza smeti. Ko smo poslušali pojasnilo, smo izvedeli, da so bili v to pravzaprav pristiljeni, saj bi v nasprotnem primeru to prineslo podjetju Prednik izgubo, ki bi jo nazadnje pripisali v breme naši občini. Slišali smo, da te podražitve, podobno kot nedavno povišanje cen vrtocev, občinam pravzaprav vsiljuje država.

Tale naša država postaja res vse dražja in zahtevnejša do svojih podanikov. Škrici v državnem vodstvu si iz dneva v dan izmišljujejo nove davke, nove takse in druge obremenitve za državljane. Kjerkoli zavohajo, da je pri ljudeh kaj denarja, hitro prislavijo svoj lonček. Navsezadnje bi človek rekel: »Tudi država mora živeti!«, ampak kaj ko po drugi strani vidiš, da denar ne usmerjajo tja, kjer bi bil koristno in razumno naložen in izkoriščen, ampak da novci vse preradajo poniknejo v nenasiene žepce novodobnih podjetnikov, managerjev in birokratov, ki imajo zadosit kosmato vest in hkrati znanje, da so ob pravem času na pravem mestu. Namesto da bi denar namenjali v naložbe za spodbujanje gospodarstva in razvoj znanosti in slovenske nacionalne kulture, denar trošijo za vse bolj nenasiene in neučinkoviti državni aparat. Sodobni liberalizem naj bi spodbujal in dopuščal zasebno pobu-

do. Tistim, ki znajo, tistim, ki si upajo, naj bi bil ta sistem pisan na kožo. Zamisel je naelomla prav tako dobra, kot je bila zamisel o vladavini delavcev v socializmu. Vendar ima tudi zamisel o liberalizmu v osnovi isto napako, kot jo ima ideja o komunizmu. Enostavno ne upošteva, da smo samo ljudje.

Tisti, ki so se po logiki ponudbe in povpraševanja znašli v položaju, da je povpraševanje po njihovem blagu in uslugah večje, so do skrajnosti navili cene. Na lepem smo dobili celo kopico na hitro pečenih hogatašev, še največ pa jih je med trgovci oziroma posredniki iskanih vrst blaga. Zaradi zakonitosti trga se bodo zadeve na takih področjih vejetno uredile, veliko bolj vprašljivo pa je bogatenje na račun izkoriščanja drugih »praznin« v družbi. Tisti, ki so si v duhu liberalizma upali tvegati in se pri tem niso obremenjevali z moralnimi predsodki, so na lepem postali lastniki podjetij in celo ustanov. Na najrazličnejše načine so prevzeli tovarne in podjetja, ki so bila včasih »skupna« last, pri tem pa vanje niso vložili prav dosti več kot običajni delavci in drugi zaposleni. Bili so samo na pravem mestu in so si drznili vzeti, lahko bi rekli tudi: ukrasti. Čež noč so se spremenili v milijonarje in celo več. Na lepem imamo okrog sebe ljudi, ki se kopijejo v denarju, pa vsi vemo, da s poštenim, resnim delom ne bi mogli tako hitro obogateti. Nihče me ne bo prepričal, da je delo in tudi znanje nekega managerja toliko bolj vredno od poštenega dela običajnega delavca, ki se ves mesec trudi za minimalno zajamčeno mezdno, da lahko dobi pelindvajselkrat višjo plačo, zraven pa še službeni avto, telefon, hišo, kosila in večerje, letovanje, dodatno pokojninsko zavarovanje in še druge ugodnosti. K sreči ni prav dosti takšnih »hiperzaslужnih«, na žalost pa je vse več tistih, ki v naši državi živijo na robu preživetja. Sedanji sistem enostavno dovoljuje »velike kraje« in prazni žepce navadnih ljudi. Sedanji ustroj naše države upošteva predvsem besedo liberalizem, besedica socialni pa mu ni kaj dosti mar. Omogočil je neizmerno bogatenje nekaterih politikov, ekonomistov in pravnikov, zato je v njem vgrajen rušilni dejavnik nezadovoljstva. Zdravnikom, ki so moralno mogoče še vedno v težje študirati kot nekateri drugi prekomerno dobro plačani »intelektualci«,

pri tem pa rešujejo življenja in zdravijo boleznii, se je sistem tako zelo nepravilčen. S stavkovnimi grožnjami so si krepko popravili položaj, a niso še zadovoljni. Tudi Šolniki dvigujejo svoj glas nezadovoljstva, saj kaj bi pa v družbi bilo, če ne bi bilo vzgoje in znanja. Nezadovoljni pa so tudi drugi in to nezadovoljstvo bo tujalo, dokler ne bo vzpostavljeno vsaj približno pravično razmerje.

Sedanji sistem enostavno ne pristriže peruti tistim, ki imajo največ in do tega niti niso upravičeni, ampak denar išče drugod. Kričeč primer je nenamenska poraba benčinskega tolarja. Bankam, zavarovalnicam, ki že same po sebi kujejo neizmerno dobičke, za reformo namenja vsako leto več denarja. Prav tako izredne vsote požira reforma neučinkovitega pravnega sistema, vse več denarja bi radi namenjali vojski. Vodstvo države nas hoče prepričati o koristnosti in nujnosti vključevanja v NATO, po drugi strani pa lahko vidimo, da bo to pomenilo še večje izdatke in hlapčevanje enoumju ameriškega režima na čelu s predsednikom Bushem. Lahko bi popisal še nekaj listov o nesmotnem obračunju denarja v naši državi, o krajah in nepoštenju, vendar razmislek o tem prepuščam vašim počitniškim sanjarjenjem. Počitnice bodo prav primeren čas za takšne pogovore in meditacije, saj se jesenske volitve vse bolj bližajo. Res, da bodo za nas predvsem pomembne lokalne volitve, vendar je prav, da bi se o nekaterih »težkih temah« naše ureditve ob tem zamislili tudi v strankarskih vrhovih. Nenazadnje lahko volivci pred volitvami postavljajo tudi neugodna vprašanja. Vsaj za demokracijo naj bi to veljalo.

Upam, da vas s temi vrsticami nisem zamoril. Vem, da se bodo v teh poletnih dneh nekaterim prebivalcem Mlak po glavi motalale predvsem ideje o tem, kako rešiti zaplet v zvezi s parkiranjem v Mlakah, vendar si o tem več govora na drugih straneh Odseva, zato za konec vsem skupaj želim, da bi se imeli na počitnicah kar se da lepo, pa kjerkoli že hoste.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Jože Štih

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jožica Valentak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali člani uredništva: Mateja Erčulj, Tone Jpravac, Urša Mandelc, Nusa Matan, Petra Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek, Katja Reberc, Mirjam Šuh, Mojca Trček, Peter Zalokar

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1600 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. septembra 2002. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. septembra na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 📠: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici

Poletno zatišje v Mlakah pred napovedanim »vročim« septembrom.

(foto: Miro Štebe)

ISSN 1408-4902

**ŽUPANOV
KOTIČEK**

Če želimo, da se bodo v občini ali naselju ljudje počutili kot skupnost in da bodo to občino ali naselje dojeli in sprejeli kot svoj dom, mora občina ali tudi vsako posamezno, vsaj malo večje naselje poleg hiš, v katerih ljudje živijo (spijo, jedo in se včasih tudi rojevajo in umirajo) in poleg drugih zgradb, točk in površin, kjer se lahko zbirajo in srečujejo, zabavajo ali morda tudi pripravijo. V zadnjih desetletjih ali morda celo v zadnjih sto letih je nastalo po svetu veliko naselij ali delov velikih mest (četrti), ki teh pogojev ne izpolnjujejo. Gre za t.i. spalna naselja ali ponekod tudi kar za cela mesta, ki so nastala okrog rudnikov, velikih tovarn ali industrijskih con ali kot velike nove četrti prehitro razvijajočih se velenest. Za taka naselja in dele naselij je značilno, da prebivalci povečini nimajo kakega posebnega občutka pripadnosti, in so po drugi strani ulice takih naselij največkrat znane po nasilju, celotna naselja pa prejkoslej po revščini; vsaj duhovni, če že ne tudi materialni. Zato je v zadnjem času prevladalo prepričanje, da je neprimerno bolje kot ogromne spalne četrti velenest graditi

t.i. somestja med seboj ločenih manjših mest, ki pa morajo biti čim bolj celovita. To pomeni, da mora tako manjšo mesto omogočati zadovoljevanje vsaj večine potreb in interesov sodobnega človeka, kajti vseh potreb in interesov večine svojih prebivalcev najbrž niti velenest kot je New York, ne zadovoljuje. Gre za to, da mora naselje ali vsaj občina kot temeljna enota lokalne samouprave in teritorialne členitve države poleg čim bolj kakovostnih pogojev bivanja nuditi prebivalcem tudi čim bolj razvite pogoje in možnosti za rekreacijo, za zabavo in družabno življenje, možnosti za zadovoljitev večine potreb po nakupih, vsaj delu prebivalstva pa tudi možnosti za gospodarske dejavnosti, za zadovoljevanje kulturnih potreb itd. Če vseh teh možnosti ali vsaj večjega dela vseh teh možnosti in občini ali naselju ni, je prebivalec prisiljen zadovoljitev iskati drugod. Čim več je potreb in interesov, ki jih zadovoljuje drugod, tem manj se bo navezal na kraj ali občino, kjer živi. To pomeni tudi to, da ni nepomembno, ali kraj oziroma občina, kjer človek živi, omogoča prebivalcu tudi zadovoljitev nekaterih, morda celo nezavednih, potreb in želja. Denimo potrebe po estetskem doživljanju okolja. Včasih kdo misli, da je važno samo to, da živi v čim bolj naravnem okolju, vendar se potem pogosto izkaže, da v resnici tak človek svojjo hišo doživlja kot neke vrste počitniško hišo, in da se še vedno počuti, kot da je dejansko doma neke drugje ali nikjer. Spet drugemu morebitna hiša, v katero prihaja spat, pomeni nekakšen pension ali celo »hotel« in ne dom v pravem pomenu besede, saj dela, se zabava ali se družijo prijatelji kje drugje.

Skratka kraj ali občina kot lokalna skupnost nam mora nuditi več, če želi, da ji bomo pripadali, se v njej počutili kot občani, in da bomo kraj, v katerem živimo, sprejeli kot svoj dom. O tem smo, hočeš nočeš, morali razmišljati tudi ob in po nastanku Občine Trzin. Tudi zato, ker se je Trzin v zadnjih tridesetih letih izredno hitro razvijal, po eni strani res kot spalno naselje, po drugi strani pa kot uspešno poslovno in obrtniško središče. Ni pa bil razvoj tako hiter na nekatere drugih področjih, ki so, kot rečeno, ravno tako zelo pomembna. Seveda, marsikaj je bilo in se je dogajalo na območju prvotnega dela naselja Trzin (društva, dvorana KUD-a Franca Kotarja in dogajanje v njej), vendar se tega življenja velika večina t.i. priseljencev ni udeleževala. Tudi zato smo takoj po ustanovitvi občine ob nastajanju strategije razvoja razmišljali tudi o tem, kako z manjšimi in ne predragimi posegi preoblikovati podobo Trzina in oblikovati točke, ki bodo lahko postale zbirališča ljudi in ki bodo lahko zadovoljile vsaj nekatere izmed prej omenjenih potreb. Nekaj od vsega tega smo tudi že naredili (oblikovanje manjših parkovnih površin, obnova nekaterih

igrišč, pešpoti, ureditev okolice Gvajška, oblikovanje trga, ki nastaja na območju T 3, prireditve kot so festival Trzinska pomlad, pohodi ob mejah občine, silvestrovanja na prostem, sprejemi po proslavah in še veliko bi se dalo naštet). Še več bo treba narediti v prihodnje.

K temu sodi tudi odločitev, da homo na nastajajočem trgu v centru Trzina (T 3) postavili obeležje, ki naj postane privlačna točka za zbiranje ljudi in ki bo hkrati imelo tudi spomeniško funkcijo glede na preteklost Trzina, še posebej glede na udeležbo Trzina in Trzincev v prelomnih zgodovinskih obdobjih (vojna proti okupatorjem v času 1941-45 in slovenska osamosvojitvena vojna (1991)). Izpeljali smo natečaj za pridobitev idejne zamisli in dobili nekaj zares kakovostnih predlogov, izmed katerih je natečajna komisija, oblikovana po ključu strokovnosti, izbrala predlog Fontana Radost življenja, ki ga je predložil kipar Metod Frlic. Odločili smo se tudi, da zaprosimo še tri avtorje, da dovolijo Občini Trzin odkup in uporabo njihovih zamisli in prihodnosti, če bo seveda še volja za to.

Fontana kiparja Metoda Frlica je precej zahtevna po zamisli in vsekakor je najbrž pred pomladjo 2003 ne bo mogoče postaviti, vendar bo z njo Trzin pridobil, po našem prepričanju, zelo lep in privlačen umetniški poudarek v samem središču, kar bo gotovo prispevalo k uresničevanju teženj, zapisanih v začetnem delu tega prispevka. Če bomo uspehi kasneje uresničiti še katerega od omenjenih načrtov, bo Trzin še dodatno pridobil na zanimivosti in privlačnosti.

Tone Peršak

POPRAVEK

V prejšnji številki Odsava nam je v naglici nekoliko ponagajal skrat.

Pri poročanju o gasilskem nogometu smo izbrali napačnega informatorja, ki nam je zadržal, da so zmagali trzinski gasilci. V resnici so zmagali člani ŠD Trzin, drugi so bili predstavniki PGD Mengeš, tretji pa člani PGD Trzin.

Narobe pa smo zapisali tudi, da so upokojenci na svojem pikniku v Dolgi dolini spekli odojka. Prašička so jim že pečenega pripeljali od drugod, vendar je bil, kot smo pravilno zapisali, vseeno zelo okusen.

Za zavajajoči napaki se bralcem iskreno opravičujemo.

Uredništvo

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:

564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na
internetu:

<http://www.obcina-trzin.si/>

DOLGO, VROČE POLETJE

Zdaj, ko sem napisal tale naslov, sem se spomnil, kako smo pred davnimi leti, ko smo na televiziji že gledali črno-bele programe, z velikim zanimanjem iz tedna v teden pričakovali novo epizodo ameriške nadaljevanke, ki je nosila isti naslov. Kasneje so po tisti nadaljevanke posneli celo film. V zakotnem ameriškem mestecu so se v omenjeni nadaljevanke med vročim poletjem dogajale res napete, romantične in pretresljive zgodbe, tako da kar težko verjamem, da bi se to poletje lahko kaj takega dogajalo tudi pri nas, v Trzinu. A kaj se ve? Zivljenje piše čudne zgodbe, ki so nemalokrat neprimerno bolj zanimive kot tiste, ki jih ljudje lahko spravijo na celuloidni ali magnetoskopski trak. Trzin pa je, kot ste mogoče že ugotovili ob prebiranju našega časopisa, kar zanimiv kraj, v katerem se marsikaj dogaja.

Kot sem pisal že v prejšnji številki, se je poletna vročina letos začela res zgodaj, in imamo vse pogoje, da bo tokratno poletje res dolgo in vroče. V hudi vročini, ko vse obstane in se misli vrtijo le okoli osvežilne pijače in hlada, se običajno res ne dogaja prav dosti. V občinski upravi in sploh v občinskem vodstvu je že zaznati nepopulni mrvlivo. Naše občinske svetnice in svetniki so spravili »pod sireho« juljsko, zadnjo predpočitniško sejo in nekateri se verjetno že veselo namakajo kje v morju. Med trzinskimi strankami, ki tudi tako niso prav aktivne, pa je zdaj že čuti »zaustje pred viharjem«. Tako je, da se boste polni veseljih dopustniških vtisov spet vrnili v naš preljubi Trzin, bodo predstavniki strank »planili« po vas in vas začeli prepričevati o svojih zaslugah, o njihovi nepogrešljivosti in nezmotljivosti ter o tem, kaj vse bi oni, če bodo izvoljeni, spremenili, izboljšali in predvsem naredili za Trzin. Spet bomo imeli zelo veliko pametnih, konstruktivnih in kritičnih razmišljanj in predvsem na tone obljub. Oj, ta srečni, predvolilni čas! Bojimo se, da bo teh obljub toliko, da bi bilo prav, če pred volitvami izdamo zanje kar posebno, izredno številko Odseva.

Iz izkušenj nekaterih prejšnjih poletih pa vemo, da nekateri v Trzinu včasih prav med poletjem radi kaj zakuhajo in še bolj dvignejo temperaturo. Res, da imamo zdaj že javno razgrnitev nekaterih predlaganih sprememb v Mlakah, ampak upamo, a se vse skupaj ne bo preveč razgrela in da bomo lahko skupno našli najboljšo rešitev za ureditev prometnih razmer v tem delu naselja. Če bo prišlo do nesoglasij, bomo o tem pisali v septembrski številki, tu tokrat se ne damo! Raje imamo

umijeno, počitniško zaspano podobo Trzina.

Ko to pišem, sploh še ne vem, kako bomo to številko izdali. V uredništvu Odseva kar nimamo miru, predvsem pa ne časa. Nekateri člani uredništva so si sicer že vzeli čas za dopust, tisti, ki moramo to številko spraviti med ljudi, pa se ubadamo z dilemo, kako obsežna naj bo. Eni pravijo, da naj bo čisto tanka, toliko, da prinese tisto, kar je najnujnejše, drugi pa imajo idejo za dvojno številko. Hvala bogu, da samo idej, člankov pa k sreči niti ne toliko. Tiskar je šel na zasluzni dopust, zato bi lahko pripravljali številko vdan v uso, da bomo spet malo zamudili, kar je že tako ali tako naša stalnica, ampak kaj, ko se zdaj muji tehničnemu uredniku. Emil mora namreč peljati nadebudne planince na tabor, še preden se tiskar vrne z dopusta. Pred pobegom pa nam mora za perne »postaviti« časopis, da bodo filmi v miru počakali na tiskarja. Istočasno mora sestaviti še poletno številko Planinskega vesnika in tudi priprave na sam tabor niso mačji kašelj. Jaz, glavni urednik, tako ali tako nikoli nimam zadosti časa in še največ naredim, ko mi voda že teče v grlo. To je pač moj slog in mogoče tudi adrenalinško izzivanje, težko pa je, ko z njim posiljujem tudi druge. Vem, da grede županu lasje pokonci, ko čaka na izid Uradnih vestnikov z zamudo in da se nekateri oglaševalci križajo, preden začne z akcijskimi prodajami in drugimi akcijami, ki jih napovedujejo v Odsevu, pa našega časopisa do zadnjega trenutka ne dobijo v roke. K sreči imam izgovor prav pri oglaševalcih samih, saj ravno oni z oddajo svojih reklamnih oglasov običajno najbolj zamujajo. No ja, je tudi nekaj svetlih izjem, ki potrjujejo pravilo. Jožica, ki trči oglase, je zaradi tega pred izidom vsake številke povsem razdvojena: »Ja, jaz se ne grem več tako!« Potem pa mi prinese preveč reklam, ki jih enostavno ne moremo spraviti na barvne strani, saj z reklamami vseeno ne zaslužimo toliko, da bi lahko brez slabe vesti odelbili številko. Občinski finančni minister nam preveč gleda pod prste in hitro slišimo očitke, kako dragi da smo. Potem pa si rečem, taki smo, in vzemite ali pa pustite. Pomiri pa me tudi naša lektorica, ki pravi: »Vi mi kar prinesite članke, pa četudi bolj pozno. Jih bom pa čez noč popravljala!« Tako se govori. Če delo je, potem ga je treba opraviti! In ker nas je kar nekaj ponočnjakov, naš časopis v glavnem nastaja v nočnih urah, ko pošteni ljudje že spijo. No, ne mislim reči, da mi nismo pošteni, samo malo zamujamo... To pa verjetno niti ni greh.

Že zdaj, ko pišem te vrstice, sem se nekako vdal v uso, da boste tudi to številko

verjetno dobili z zamudo, ampak v roke je vzemite kot počitniško branje, ko ima človek dosti časa in se mu ne muči nikamor. Privoščite si dolgo, vroče, živahno in prijeto poletje, kjerkoli že boste. Če boste doživeli kaj še posebej zanimivega, pa se nam oglasite in v jesenskem času bomo objavili tudi kaj o vaših pustolovščinah. Srečno!

Urednik

IMELI SMO VELIKE LJUDI

11. junija je bila v Komendski Dobravi svečanost ob otvoritvi obnovljene bolnice dr. Tineta Zajca – Mihe. Udeležilo se je več veliko številu ljudi.

Dr. Tine Zajc je bil doma v Trzinu pri Frcugu. Bil je aktivist od leta 1941. Leta 1943 je bil 6 mesecev zaprt v Begunjah, v partizane pa je odšel marca 1944. V Komendski Dobravi si je uredil bolnico, 11. junija 1944 pa je bila izdana, in napadle so jo policijske enote. To je bila strahotna morija. Šest ranjencev, ki so se tam zdravili, dve bolničarki in dr. Tine Zajc so bili na grozovit način mučeni in še živi vrtili v ogenj gorečih bolniških bunkerjev. Dr. Tine Zajc je užival sloves dobrega in požrtovalnega zdravnika, brez delovnega urnika. Reže je zdravil zastonj. Po prihodu v partizane je skrbel še za devet partizanskih ambulant po Tuhijski dolini, Kamniški Bistrici in pod Storzicem. Po njem se imenuje Zdravstveni dom dr. Tineta Zajca v Domžalah in podružnici v Mengšu in v Moravčah, po njem pa so poimenovali tudi ulico v Komendi in Ploščad v Trzinu.

Hvala in slava dr. Tinetu Zajcu
Občinski odbor ZJB Trzin

ZAHVALA

Ob svoji 80-letnici se iskreno zahvaljujem vsem prijateljem, članom ZJB Trzin in domačim za vse čestitke in dobre želje.

Iskrena hvala

Meika Rakef

Če je sovražnik močan, se mu klanjajo in ga grabijo za noge, če je šibak, ga grabijo za lase in mu drobijo glavo.

Tamilski

SEJA OBČINSKEGA SVETA TOKRAT PODRAŽITEV KOMUNALNIH DEJAVNOSTI

Zadnja predpocitniška oz. julijska seja občinskega sveta Trzin je bila rekordana, saj so na njej obravnavali kar 19 točk dnevnega reda, bila pa je tudi ena najdaljših, saj so člani sveta začeli zasedati eno uro prej kot običajno, končali pa so le nekaj pred začetkom novega dne, malo pred polnočjo.

Več denarja v občinski blagajni

Najprej so se lotili občinskih financ. Pri prvi točki so obravnavali poročilo o izvrševanju občinskega proračuna v prvem letošnjem polletju. Poročilo je dokaj ugodno, saj je imela občina zadnji dan v blagajni dobrih pol milijarde tolarjev, kar pomeni skoraj 95 % načrtovanih prihodkov v tem letu. Vzrok za tako visok priliv je ta, da je izbrani koncesionar za uvedbo zemeljskega plina v Trzinu, se pravi podjetje Petrol, že v celoti plačalo vrednost že obstoječega plinovodnega omrežja v občini Trzin. Tega vplačila ob sestavljanju proračuna niso mogli z gotovostjo napovedati, zato ga takrat še niso vključili med načrtovane prihodke občine. Ne glede na to pa tudi sicer dotok denarja v občinsko blagajno presega načrtovane zneske. Na občini pravijo, da je vzrok za to tudi v tem, ker so bili pri načrtovanju prihodkov previdni in ciljev niso zastavljali previsoko. Tudi če Petrol še ne bi plačal plinovodnega omrežja, bi se do konca maja na občinske račune steklo približno 40 % načrtovanega denarja. Med najpomembnejšimi viri prihodkov še naprej ostajajo dohodnine in nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč. Svetovalec župana za finančne zadeve Jorg Petrovič je ob tem povedal, da je realno pričakovati, da bodo prihodki občine konec leta presegli 900 milijonov tolarjev.

Pri porabi je stanje precej bolj pisano. Nekatere postavke so se spremenile zaradi spreminjanja državnih predpisov, na primer pri plačah uslužbencev, precej velik porast je bil tudi pri zahtevah nekaterih porabnikov proračunskega denarja na socialnem področju (gre za razna invalidska društva, društva različnih bolnikov, številno porabnikov pomoči na domu ipd), pri naložbah pa je poraba nižja od načrtovane, saj se gradbena sezona začenja šele marca in bodo plačila v pretežni meri prišla na vrsto šele kasneje, dejstvo pa je tudi, da nekatero od predvidenih naložb še niso stekle tako, kot so načrtovale.

V skladu s povedanim so se občinske svetnice in svetniki nato odločili, da potrdijo rebalans občinskega proračuna.

Z njim so povečali višino načrtovanih prilivov in tudi odhodkov. Po novem predvi-

deni prihodki občinskega proračuna znašajo 907.707.366 SIT, odhodki pa naj bi dosegli vrednost 802.087.231 SIT. Da bo ta rebalans mogoče zakonito uresničiti, so svetniki nato sprejeli še spremembo odloka o izvrševanju občinskega proračuna v tem letu. Ob sprejetju rebalansa občinskega proračuna so sprejeli še dodaten sklep, s katerim so občinskemu vodstvu naložili, da zagotovi potrebna sredstva tudi za program podaljšane bivanja učencev četrtnih razredov v OŠ Trzin.

Dražja kanalščina, vodarina in odvoz smeti

Občinski svet je nato nekoliko spremenil vrstni red točk dnevnega reda, saj je zaradi prisotnosti direktorja JKP Prodnik Marka Faturja prešel na obravnavo »komunalnih tem«. Direktor Prodника je pojasnil, da je bila cena kanalščine, to je odvoda odpadka po kanalizaciji od porabnika do centralne čistilne naprave, zadnjič povišana avgusta 1997, v tem času pa so se stroški ravnanja z odpadkami krepko povišali, tako da bi morali ceno povišati kar za 265, to je 23 %. Povišali so se drugi življenjski stroški in ker je vlada določila, kako naj zvišajo cene, so bili trzinski svetniki, po zagotovitvi g. Faturja in g. župana, postavljeni pred zid in so pravzaprav morali povišati ceno kanalščine, saj bi v nasprotnem primeru JKP imelo izgubo, ki bi obremenila proračun občine Trzin. Ceno kanalščine so tako povišali za 14,20 %, tako da cena kubičnega metra odplak za gospodinjstva zdaj znaša 23,54 SIT, za negospodinjstva pa 43,65 SIT. Predsednik četrtnega odbora OIC-e Trzin g. Iztok Kadunc pa je ob tem nasprotoval še zlasti tako visoki in nediferencirani ceni za negospodinjstva. Poudaril je, da je kar precej obrtnih in poslovnih podjetij, ki nimajo prav nič večjih količin in nevarnejših odplak kot gospodinjstva. Svetniki so zato sprejeli dodatni sklep, s katerim so naložili JKP Prodnik, da pred naslednjim zahtevkom za povišanje cen storitev (kanalščine, vodarine in smetarine) občinskemu svetu predloži v obravnavo način oblikovanja cen za posamezne porabnike, tako da bodo odpravili nesorazmerja pri obračunavanju stroškov.

Podobno kot povišanje cen kanalščine so svetniki nato potrdili tudi podražitev odvoda smeti in vodarine. Od prvega avgusta

dalje bo tako treba za oskrbo s kubičnim metrom vode v gospodinjstvih plačati po 73,81 SIT, v negospodinjstvu pa 135,99 SIT. Vodarina se bo tako v avgustu povišala za 13,60 %. Pri povišanju cene zbiranja, odvoza in deponiranja odpadkov - smetarine pa so cene naslednje: gospodinjstva bodo za zbiranje in odvoz m³ odpadkov po novem plačevala po 410,07 SIT, NEGOSPODINJSTVA PA 2.925,34 SIT, za deponiranje m³ odpadkov pa bodo gospodinjstva plačevala po 265,55 SIT, negospodinjstva pa 1.981,47 SIT. Ob tem so svetniki direktorju Prodника zastavili tudi več vprašanj. Med drugim so ga tudi vprašali, kako poteka zamenjava dotrajanih in nevarnih salonitnih vodovodnih cevi. Povedal je, da jih podjetje postopno zamenjuje v skladu s svojimi načrti, ob tem pa je dejal, da salonitne cevi pravzaprav niso več nevarne, saj se je v njih nabrala že tolikšna apnenčna obloga, da abest skoraj ne pride več v vodo, cevi pa je treba menjati predvsem zaradi požarih, premikov zemeljskih plasti, saj pogosto prihaja do prekinitve in je nenadzorovana odliva vode iz dotrajanih cevi vse več. Župan g. Peršak pa je ob tem povedal, da bodo v starem delu Trzina skupaj s polaganjem cevi za plinovodno omrežje zamenjali tudi večino starih cevi z novimi, plastičnimi. Svetnike je tudi zanimalo, kako nadzorujejo uporabo hidrantov, saj so imeli gasilci pri svojih akcijah, že zlasti v IOC-i, večkrat težave, ker so bili hidranti neuporabni. Direktor Prodника je povedal, da redno pregledujejo in vzdržujejo hidrante, vendar bi bilo treba, vsaj po mnenju svetnikov, ta nadzor izvajati precej bolj pogosto.

Letni program športa

Tudi naslednjo točko so člani občinskega sveta obravnavali prej, kot je bilo to napisano v dnevnem redu, zaradi gosta, predstavnika Športne zveze Domžale g. Ranka Cukrova. Ob obravnavi letnega programa športa v občini Trzin je g. Cukrov pojasnil, da je področje razdeljeno v dva sklopa. V prvem so zajeti osnovni programi športa, v drugem pa financiranje športnih objektov. V letošnjem programu so največ denarja namenili drugemu sklopu, saj bodo za ureditev objektov v športnem parku namenili kar 32,5 milijona SIT, za vzdrževanje in ureditev vseh športnih objektov v občini pa skupno dobrih 48 milijonov SIT. Za osnovne programe športa bo v primerjavi s tem namenjenih precej manj denarja – 8.650.000 SIT. V osnov-

nih programih športa je zajeta predvsem športna vzgoja otrok in mladine ter financiranje trzinskih društev, ki vzdržujejo tudi športno dejavnost. V Trzinu se s tekmovalnim športom vrhunske kakovosti ukvarja le Strelsko društvo, vsa ostala društva ostajajo le na ravni rekreacije. G. Cukrov je povedal, da imamo v trzinskih društvih le dva kategorizirana športnika, čeprav je znano, da jih je še nekaj, ki pa so včlanjeni v športna društva, ki imajo sedež izven Športne zveze Domžale. Za vsa dejavnost na področju športa je občinski svet dodelil 56.683.330 SIT.

Polletni finančni rezultati

Odseva

Kot je povedal svetovalec župana za finančne zadeve g. Jorg Petrovič, smo pri glasilu Odsev v prvih petih mesecih porabili nekaj manj kot polovico za letos predvidene denarja. Kot urednik pa sem moral povedati, da je v to vsoto zajeto tudi plačilo novembrske in decembrske številke in delno tudi honorarji lanske oktobrske številke. O tem, kakšno in kako drago glasilo želijo, pa imajo končno besedo predstavniki občinskega vodstva. G. Podlogar ni mogel mimo tega, da nas ne bi opozoril, kako veliko gospodarsko škodo delamo, v našo obrambo pa se je postavil g. Tone Ipavec, ki je svetnikom orisal, v kakšnih razmerah uredništvo deluje. Pri tem je pozval svoje kolege svetnike, da naj namesto neprestanih kritik naredijo tudi kaj več za podporo glasilu.

Poročilo Nadzornega odbora

V naslednji točki je predsednik občinskega Nadzornega odbora g. Andrej Senica povedal, da je odbor opravil delni nadzor zaključnega računa proračuna občine Trzin za leto 2001 in nadzor nad porabo proračunskih sredstev v Turističnem in Športnem društvu Trzin. Pri delnem nadzoru zaključnega računa so se predvsem osredotočili na poslovanje na področju komunalne in cestne službe. Nepravilnosti niso odkrili, ob tem pa je g. Senica poudaril, da so bili zadovoljni z delom strokovnih služb v Občini, še zlasti tistih, ki delujejo na področju financ. Prav tako Nadzorni odbor ni odkril nepravilnosti pri delovanju turističnega in športnega društva.

Odloki in sklepi po hitrem postopku

Občinski svet je nato po hitrem postopku sprejel odlok o določitvi pomožnih objektov ter odlok o čiščenju odpadnih voda. Slednji odlok so pripravile občine, ki so solastnice centralne čistilne naprave v Študi, po treh letih usklajevanj, zato ga je bilo treba sprejeti ali zavrniti takega, kot je bil v predlogu zapisan. Odlok morajo namreč sprejeti tudi druge občine, ki upravljajo s centralno čistilno napravo. Od-

lok o določitvi pomožnih objektov pa je pomemben predvsem zaradi plinifikacije Trzina. Podoben odlok je v občini že veljal, saj ga je Trzin prevzel od stare občine Domžale, določila, ki so v novem odloku, pa stvari opredeljujejo bolj jasno. Pri tem so pojasnili, da so pomožni objekti tisti, za katere je potrebna prigrisajev del, ni pa potrebno gradbeno dovoljenje.

Brez posebnih zapletov so člani občinskega sveta sprejeli tudi sklep, s katerim podpirajo prizadevanja za ustanovitev višje strokovne šole za komercialno poslovanje v Kamniku, prav tako pa tudi ni bilo težav pri potrditvi sklepa za zagotovitev denarja za projekt Po poteh dediščine. Gre namreč za projekt, v katerem naša občina sodeluje skupaj s še dvanajstimi s območja od občine Laško do občine Komenda. S tem projektom, ki ga ves čas podpira in tudi sofinancira Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, naj bi povežali in izboljšali turistično ponudbo na območju občin podpisnic tega sporazuma. Ker je ključ za določanje višine prispevka v ta projekt število prebivalcev v občini, je znesek denarja, ki ga mora Občina Trzin nakazovati v ta namen, sorazmerno majhen.

Volitve se bližajo

Pred bližnjimi lokalnimi volitvami so trzinske svetnice in svetniki določili pogoje za plakiranje v času predvolilne kampanje, potrdili pa so tudi odlok o določitvi volilnih enot za volitve članov občinskega sveta občine Trzin, ki je bil v drugi obravnavi. Kot so že sklenili na prejšnji seji, bosta v Trzinu še naprej dve volilni enoti. Na pobudo svetnice Lilijane Smrekar so sicer razpravljali o tem, da bi imeli samo eno volilno enoto, vendar predlog ni dobil potrebne večine glasov.

Brez posebnih zapletov je občinski svet potrdil tudi novi pravilnik o plažah, nadomestilih in sejinah občinskih funkcionarjev, potrdili pa so tudi sklep o imenovanju Marijana Grila, upokojenca iz Moravč, za predstavnika uporabnikov v svetu zavoda Knjižnica Domžale. Kot je že običaj, so pred koncem seje člani sveta poslušali še poročilo o poteku priprav za odprtje dodatnih prostorov vrtca, o tem, kaj se dogaja na področju drugih občinskih naložb, ob zadnji točki pa so vodstvo občine dali nekaj pobud in postavili tudi nekaj vprašanj.

Miro Štebe

Drage občanke, spoštovani občani

Iztekla se četrto leto, kar je bila ustanovljena Občina Trzin in ste me izvolili za župana. Naj se vam za zaupanje še enkrat zahvalim!

Novembra bodo nove volitve

V začetku iztekajočega se mandata smo najprej sprejeli Strategijo razvoja Občine Trzin in se odločili za koncept trajnostnega razvoja občine s poudarkom na kakovosti življenja. V Strategijo smo vnesli tudi vaše želje, ki smo jih zaznali v javnih razpravah, osebnih pogovorih in anketah, ki smo jih izpeljali. Marsikaj od tega smo že uresničili. Nekatero nalogo, kot so ambulanta, knjižnica, mladinski klub, prizidek k OŠ, razširitev vrtca, obnova Jemčeve, uvedba zemeljskega plina idr. ter poživitev družabnega, društvenega in kulturnega dogajanja v Trzinu so v toleki ali tik pred začetkom izvedbe.

Ker je tako, sem se po tehtnem razmisleku odločil še enkrat kandidirati za župana. Rad pa bi kandidiral in bil izvoljen kot neodvisni kandidat občan in občanov. Zato pa bom potreboval vašo podporo.

Vse tiste, ki ocenjujete, da sem svoje delo opravljal kot se spodobi, in da bi bilo prav, da delo nadaljujem tudi v naslednjem štiriletnem obdobju, prosim, da v septembru (predvidoma od začetka septembra do začetka oktobra) podprete mojo kandidaturo s svojim podpisom!

Obrazec za podporo kandidaturi boste dobili na sedežu upravne enote v Domžalah in tudi podpisali ga boste tam ter ga potem poslali ali osebno izročili meni.

Že vnaprej se vam zahvaljujem za vašo naklonjenost in podporo!

Vaš župan Anton Peršak

Naročnik in plačnik tega oglasa je Anton Peršak, Kidričeva 63, Trzin

rožajo varnost prometa in hkrati onemogočajo normalen pretok prometa.

Res pa je tudi, da težav z mirujočim prometom verjetno ne bi imeli takšnih, kot jih imamo, če bi prebivalci prostore, ki so predvideni za garaže in parkirišča, disciplinirano uporabljali res samo za parkiranje in ne za skladišča ali pa celo za delavnice. Tako bi bilo parkirnih mest verjetno skoraj dovolj.

Res pa je tudi, da ima danes precej družin po dva, tri in celo štiri ali več avtomobilov. Tega dejstva enostavno ne moremo spremeniti, a kaj ko je bil takrat, ko so načrtovali te vrstne hiše, način bivanja povsem drugačen. Takrat so imele družine po en avto, nekateri pa so bili tudi brez njega. V načrtih je bilo zato predvideno, da bi imele družine res samo po en avtomobil in kvečjemu ponekod največ dva. Danes je pač drugače, in pred tem ne velja zatiskati oči.

Prav tako pa je tudi dejstvo, da vsak želi parkirati čim bližje svojega stanovanja. Ljudje v glavnem niso pripravljeni hoditi daleč do po predpisih parkiranih avtomobilov.

Možni sta dve skrajni rešitvi

Ce vse to seštejemo, sta možni dve rešitvi. Občina lahko reče, kot so storile številne občine po Sloveniji: »To je vaš problem!« in nato začne preganjati napačno parkiranje avtomobilov. To se pravi, da

začne dosledno izvajati kazensko politiko proti prekrškarjem in začne z mandlatnimi kaznimi kaznovati vse, ki napačno parkirajo, pritrjevati lisice in celo s pajki odvažati napačno parkirana vozila.

Druga možnost pa je, da poskušamo kako rešiti nastali problem. Zato smo najprej poskusno naročili enemu letniku študentov krajsinske arhitekture pri Biotehnični fakulteti, da pod mentorstvom izkušenih in na tem področju priznanih profesorjev preuči in naredijo študijo, kako bi se to dalo urediti. Študentje so tako imeli študijsko nalogo, mi pa smo to z nekimi minimalnimi sredstvi podprli. Znesek, ki smo ga porabili za to, je bil precej nižji, kot če bi podobno študijo naročili pri kakem javnem zavodu ali kakšni ustanovi, ki se s tem ukvarja poklicno, vseeno pa smo dobili celo vrsto zanimivih in tudi uporabnih predlogov za rešitev težav s parkiranjem. Nekatere možnosti so bile sicer res pretirane, vendar pa so nam nekatere ideje študentov lahko služile kot dobro izhodišče za nadaljnja razmišljanja o tem, kako urediti problem. Ko smo dobili rezultate študije, smo naročili za to pristojnemu podjetju, da pripravi predlog za spremembo prostorsko-ureditvenega načrta, pri tem pa naj upošteva sprejemljive variante rešitev iz študije študentov.

To spremembo zdaj pripravljamo. Nekateri ljudje so z narisanimi rešitvami zadovoljni, drugi pa »kar zrastejo«, ko vidijo predlog. Strinjam pa se, da so nekatere rešitve mo-

goče zarisane v prevelikem obsegu in da toliko parkirišč, kot je zdaj predlagano, verjetno res ne potrebujemo.

Postopno reševanje problema

Načrti je zastavljen tako, da bi problem začeli reševati postopoma. Najprej tam, kjer je najmanj boležte. Ko bi kasneje skupaj ugotovili, da bi bil že del opravljenih sprememb zadosten, in težav s parkiranjem ne bi bilo več, potem nam ne bi bilo treba izvesti bolj drastičnih posegov.

Predvsem pa moram še enkrat poudariti, da bi bilo treba problem hkrati začeti reševati tudi pred svojimi vrati. Vsak bi se moral prizadevati, da bi parkirali tam, kjer je dovoljeno in predvsem pa na svojem zemljišču. V osnovi mora vsak poskrbeti za svoje parkiranje, vendar ne na tujem zemljišču.

Pa še to moram reči. Zdaj so nam očitali, da vse skupaj ni bilo dovolj strokovno pripravljeno. Krivično je omalovaževati delo študentov, ki so delali pod strokovnim vodstvom priznanih strokovnjakov, ki se s tem profesionalno ukvarjajo. Treba pa je tudi reči, da je bilo opravljeno tudi več pregledov oziroma številj nepravilno parkiranih avtomobilov v Mlakah. Med drugim sem sredi julija nek večer ob enajstih celo sam preštel nepravilno parkirana vozila. Naštel sem jih več kot sedemdeset, res pa je, da nekatera parkirna mesta niso bila zasedena. Verjetno je bila

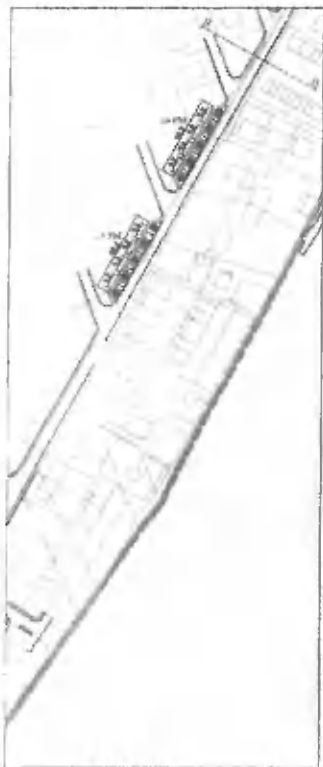
Mlakah povzročilo dejstvo, da so si nekateri ljudje prilastili javne površine. Nekateri to utemeljujejo z nekimi najemnimi pogodbami, ki pa nimajo temelja. Te pogodbe je sklepala nekdanja krajevna skupnost, čeprav so bila zemljišča v lasti SGP Gorice. Občina se zdaj zavzema, da bi reševala skupni problem naselja Mlak, da bi pridobila ta zemljišča, ki so še vedno v lasti SGP Gorice. Pripravljena je, da bi ta zemljišča, če jih bo pridobila, namenila za reševanje problema prebivalcev, vendar pa ti temu nasprotujejo. Nekateri od lastnikov hiš tik ob zelenicah, ki imajo problem parkiranja nekako rešen (mogoče celo parkirajo na površinah, ki niso njihove), se enostavno ne želijo odredi prilastitvenim pravicam nad zelenicami in pravijo, da jih sosedje nič ne brigajo. Ob tem dvigajo precej hrupa in tudi druge prepričujejo o sovražnih namerah Občine.

Namen občine pa je zgolj iskanje rešitve problema. Zavzemamo se za rešitev, ki bi v kar največji meri ohranila zelenice in drugo zelenje v naselju, hkrati pa vemo, da je le treba najti legalno in prostorsko sprejemljivo rešitev parkiranja tako številnih avtomobilov, kot jih imamo zdaj v naselju. Stanje, kakršno je zdaj, ne more trajati v nedogled, saj lahko pride tudi do nesreč s tragičnim izidom. Ljudje, predvsem pa otroci, so zaradi na pločnikih parkiranih vozil prisiljeni hoditi po cestišču.

to posledica tega, da so se dopusti že začeli. Nekatera štetja prej so namreč pokazala, da je večših na cestišču in pločnikih v Mlakah parkiranih tudi po več kot 100 vozil. Lahko je reči, da je treba vse ljudi prisiliti, naj parkirajo na svojih parkiriščih. To se mogoče da doseči pri upokojencih, ki imajo po dva avtomobila, pri družinah z več otroki, ki imajo po štiri avtomobile, pa je to praktično nemogoče.

Zelenice so si prilastili

Moram tudi reči, da je največ hude krvi v zvezi z reševanjem problema parkirišč v

Še enkrat rečem, da bi se občina lahko pretvarjala in bi tja pošiljala po dva redarja, ki bi lepila listke s kaznimi za nepravilno parkiranje. V občinsko blagajno bi se verjetno nateklo nekaj denarja, hkrati pa bi to povzročalo tudi veliko nezadovoljstvo ljudi, in najbrž to ni ustrezna rešitev.

Parkirišča pri vrtcu

Kar nekaj parkirišč naj bi uredili tudi na občinskem zemljišču pri vrtcu. S tem bi nekoliko tudi skrajšali prostor igrišča pri vrtcu. Zal vrtec zdaj prostora za parkirišča nima. Parkirišče ob vrtcu je načeloma zgrajeno za lastnike hiš na Ploščadi dr. Tina Zajca nasproti vrtca. Zaradi tega iščemo možnost,

kako tam zagotoviti parkirišča za starše, ki vozijo otroke v vrtce in prihajajo ponje, ter za zaposlene v vrtcu.

Miro Štebe

28. SEPTEMBRA BO ŠE EN ZBOR KRAJANOV

15. julija se je na javni obravnavi predloga sprememb prostorsko ureditvenih pogojev na območju naselja Mlake v dvorani KUD-a zbralo kar kakih 80 občanov, predvsem prebivalcev treh ulic v naselju Mlake. Bili so dokaj ogorčeni in sprva nekateri niso dopuščali, da bi g. župan Anton Peršak uvodoma pojasnil, zakaj so se zbrali in kako so doslej potekale priprave na sprejem sprememb ureditvenega načrta. Ko so se najbolj razgreti le nekako pomirili, je županu uspelo pojasniti nekaj osnovnih dejstev, pri tem pa je zagotovil, da je zborovanje namenjeno predvsem informiranju in da občina predlagane rešitve ne vsiljuje. Če se večina občanov s predlaganimi rešitvami ne strinja, jih pač ne bodo uresničili. Zairdil pa je tudi, da zborovanje o tej problematiki ni zadnje in da bodo zaradi dopustov v septembru, preden bo občinski svet dokončno odločil o predlogu, še enkrat sklicali zbor krajanov, na katerem bodo lahko natančneje opredelili zahteve krajanov.

Leon Kobetič, predstavnik podjetja Locus, ki je pripravilo predlog sprememb na območju Mlak, je pojasnil, zakaj so predlagali spremembe in kakšni so njihovi predlogi. Med drugim je povedal, da so ob preverjanju, koliko je v naselju nepravilno parkiranih vozil, neko sobotno popoldne našli kar 135 takšnih vozil, v povprečju pa je bilo v opazovanem času v Mlakah nekaj nad sto napačno parkiranih avtomobilov. Iz predloga je razvidno, da naj bi nekaj novih parkirnih mest uredili ob Ljubljanski (na opuščnem kraku te ceste v bližini lokalov) in Kidričevi cesti, največ parkirišč (59) so zarisali v bližini vrtca, preostale pa na nekaterih sedanjih zelenicah v naselju Mlake. Predstavil je tudi, kje naj bi uredili kolesarske steze in nove pločnike oz. hodnike za pešce. V zelo živahni in na trenutke kar vroči razpravi se je pokazalo, da krajanje Mlak nimajo povsem enotnega mnenja, kako naj bi stvar uredili, velika večina pa se s predlaganimi rešitvami ni strinjala, čeprav je večina priznavala, da problem mirujočega prometa v Mlakah obstaja. Nekateri so podvomili v verodostojnost štetja nepravilno parkiranih vozil. Ob tem so poudarjali, da bi morali takrat šteti tudi parkirna mesta, ki v tistem času niso bila zasedena. Nekateri so menili, da bi bilo nepravilno parkiranih avtomobilov precej manj, če bi vsi svoje avtomobile puščali tam, kjer bi jih morali, v svojih garažah in na parkirnih mestih, ki jih imajo na svojih parcelah. Precej ostri so bili očitki na račun priprave predloga. Slišati je bilo oceno, da v reševanje težav ne bi smeli vključevati študentov, slišali pa smo tudi dvom, ali je bil razpis za pripravo predloga rešitve korektno izpeljan. Župan je ob tem zairdil, da so vse postopke v zvezi s tem vodili več kot korektno in po predpisih. V razpravi pa smo potem slišali dvome o tem, kdo bo sploh parkirjal na predlaganih novih parkiriščih. Ali bo mogoče tam zagotoviti red in ali ni število predvidenih novih parkirnih mest pretirano. Razpravljavci so opozarjali, da nekatere komunalne napeljave niso pravilno napeljane in da bi morali ob urejanju parkirišč misliti predvsem na to. Kar nekaj občanov se je potegnilo za ohranitev sedanjih zelenih površin v naselju, nekateri pa so predlagali, da bi poskrbeli za parkirne hiše ali nova parkirišča na obrobju naselja, na primer ob po-

roku, ki z zahoda omejuje naselje vrstnih hiš v Mlakah. Aplavz je požel predlog, da bi bilo pametno, če bi razmislili o ureditvi enosmernega prometa v naselju. Predlagali so tudi razmislek o ukrepih za upočasnitev prometa na ristem območju in hkrati ureditvi dodatnih parkirišč ob zdaj sorazmerno širokem cestnišču Mlakarjeve ulice.

Kar nekaj razpravljavcev je opozorilo, da se ne nameravajo odreči zelenicam med vrstnimi hišami, saj so jih pred desetletji predstavniki takratne krajevne skupnosti sami prosili, da naj takrat izjemno zanemarjene parcele uredijo sami; nekateri so s predstavniki KS podpisali tudi pogodbe o uporabi pravici do tistih parcel. G. Peršak je ob tem dejal, da liste pogodbe nimajo pravne podlage in da bi moralo takrat zelenice med vrstnimi hišami urediti SGP Gorica, ki je še sedaj lastnik večine tistih parcel, za katere naj bi imela predkupno pravico prav občina. Ob tem pa je priznal, da ni nikjer najti pogodbe, ki je določala, da mora zelenice urediti prav SGP Gorica, ki je bilo takrat investitor gradnje naselja. Župan pa je opozoril tudi na nekatere netočnosti in zavajajoče nepravilnosti v protestnih pismih in peticijah, ki krožijo med občani in so jih prejeli tudi na občini.

Nekateri razpravljavci so tudi povedali, da se s predlagano rešitvijo strinjajo, saj se jim zdi bolje, da je parkiranje urejeno na za to določenih površinah, kot pa sedanje parkiranje po cestniščih, pločnikih in zelenicah. Slišati je bilo tudi ocene, da tolikšnega števila novih parkirnih mest, kot so jih predlagali zdaj, v Mlakah ne potrebujejo. Zelo zanimiva je bila ugotovitev, da bo problem v nekaj naslednjih letih prav gotovo manjši, saj zdaj v naselju živi precej družin z odraslimi otroki, ki imajo tudi svoje avtomobile. Ko se bodo ti otroci osamosvojili in poročili tve mogoče odselili, problema s parkiranjem ne bo več. Nekateri so menili, da niti ne bi bilo slabo, če bi tistim, ki ne parkirajo pravilno, začeli lepiti listke s mandatnimi kaznimi in mogoče celo odvzati narobe parkirana vozila. Z discipliniranim parkiranjem bi odpadel marsikak problem, so menili.

Med razpravo je več občanov poskušalo opozoriti tudi na druge nepravilnosti in težave, s katerimi se srečujejo v Mlakah. Še zlasti dosti očitkov je letelo na račun komunalnih vodov, kar nekaj občanov pa je skušalo zborovanje izrabiti tudi za razlago svojega nasprotovanja urejanju športnorekreativskega parka. Župan je ob tem objubil, da bodo drugi problematiki naselja na Občini namenili več pozornosti ob drugih prilikih, večkrat pa je moral tudi zagotavljati, da športni park ne bo tako velik, kot se nekateri bojijo in da občina pravzaprav dolžna poskrbeti za rekreacijske in športne površine za občane. Zairdil je tudi, da bodo v zapisniku z zborovanja zabeležili vse konkretne predloge za možne rešitve problema parkirišč v Mlakah in da jih bodo na Občini posebej obravnavali, naročili bodo tudi prometno študijo in skušali najti še druge rešitve, objubil pa je tudi, da bo 28. septembra sklical še eno takšno zborovanje, na katerem bodo svoja mnenja lahko povedali tudi tisti, ki so bili zdaj mogoče na dopustih.

Miro Štebe

CENTER TRZIN BO KRASILA FONTANA RADOST ŽIVLJENJA

V teh dneh delavci zaključujejo gradnjo še treh blokov na območju bodočega centra Trzina in urejajo tudi njihovo okolico. Nova središča Trzina tako vse bolj dobiva svojo končno podobo, na Občini pa so pred kratkim izbrali med predlogi za ureditev oziroma postavitev kipa ali kake druge skulpture na trgu pred polkrožno stavbo, ki bo v večinski lasti naše občine. Da bi izvedeli kar največ o tem, kako je izbor potekal, smo tokratni pogovor z županom trzinške občine g. Antonom Peršakom začeli prav s tem vprašanjem.

V skladu z idejo, ki se je pojavila še v času, ko je bil Trzin še krajevna skupnost, da naj bi v osrednjem delu novega središča Trzina uredili tudi prostor, ki bo postal glavni trzinški trg in bo namenjen tudi družabnemu dogajanju v kraju, in da naj bi na njem postavili tudi spomenik, spominsko obeležje ali kaj podobnega, smo zdaj na Občini izvedli natečaj za osnutek objekta, ki naj bi krasil ta trg. Takoj moram reči, da je tudi občina ves čas podpirala idejo o takšni ureditvi bodočega središča in je v proračunu za to tudi rezervirala denar. Imenovali smo komisijo za

izvedbo natečaja. V njej sta bila dve ugledna umetnostna zgodovinarja oziroma kritika: Jože Hudeček, ki je znan tudi kot umetnostni komentator na TV Slovenija, ter prof. Milček Komelj. Poleg tega pa so bili v komisiji še glavni arhitekt tega območja in dva predstavnika občinskega sveta oz. kulturnega življenja v Trzinu, g. Tone Ipavec in g. Jože Stih. Komisija je oblikovala kriterije za natečaj, nanj pa smo povabili najbolj znane slovenske kiparje. Med kriteriji za oblikovanje tega objekta oz. skulpture je bil glavni ta, da naj izraža znano trzinsko upornost, srbitost, ki je bila znana v vsej zgodovini Trzina. Kiparje, ki smo jih povabili k sodelovanju na natečaju, smo seznanili s trzinškim junaštvom vse od časa turških upadov, francoske okupacije, do bojevitosti trzinških fantov med obema svetovnima vojnama in ne nazadnje tudi v času osamosvojitvene vojne za Slovenijo. Zahtevali smo tudi, da se mora objekt vklapljati v okolje, v kate-rega naj bi ga postavili. K sodelovanju smo povabili deset priznanih kipar-

jev in moram reči, da je bil odziv izredno dober, saj se je kar sedem najbolj vidnih slovenskih kiparjev in tovrstnih oblikovalcev odzvalo s svojimi predlogi. Med drugim je Drago Tršar poslal kar dva predloga, odzvali pa so se tudi Mirsad Begić, Jakov Brdar, Janez Lenassi, Metod Frlic, Mirko Bratuša in Drago Vid Rozman. Strokovna komisija se je sestala kar dvakrat in nazadnje so se odločili za predlog Metoda Frlica, ki nosi naslov Fontana: Radost življenja. Gre za mobilni kiparski objekt, ki naj bi po svoji podobi najbolj odgovarjal arhitekturi centra. Upošteva tudi željo, da naj bi bil v objektu prisoten tudi kamen. Sama fontana oz. vodnjak ima zaradi spreminjajočih podob, ki jih kaže, tudi pet podimov: Dež veselja, Izvir življenja, Moč Lune, Pozdrav Soncu in Časa izobilja. Gre za nekakšno poloblo, ki je umeščena v kamnito osnovo, ki se dviguje nad stopničastimi ponvami. Pri fontani osrednjo vlogo igra voda, ki se pretaka po vodnjaku in polni ter obrača poloblo, pri tem pa oblikuje različne simbojne podobe.

Komisija je obenem predlagala Občini, da naj po svojih močeh doseže še s tremi avtorji dogovor za morebiten odkup ali rezervacije njihovih zamisli, da bi lahko v prihodnjih letih te objekte umestili še na drugih primernih mestih v Trzinu. Komisija se je za to odločila, ker je bil odziv na natečaj izjemno kakovosten. Člana komisije g. Hudeček in Komelj sta povedala, da sta že večkrat sodelovala na podobnih

Izbran je spomenik, ki bo krasil osrednji prostor v T3

Nekateri izmed predlogov za trzinški spomenik

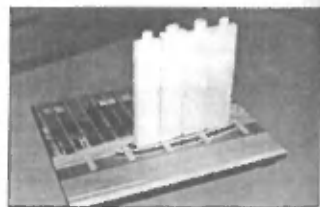
Mirko Bratuša

Drago Tršar - Goreči kelih

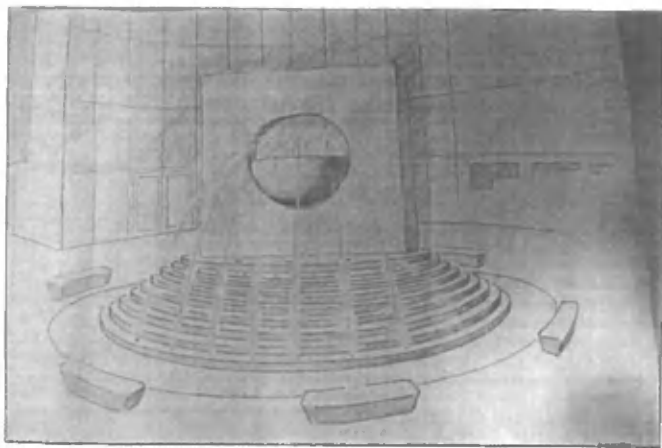
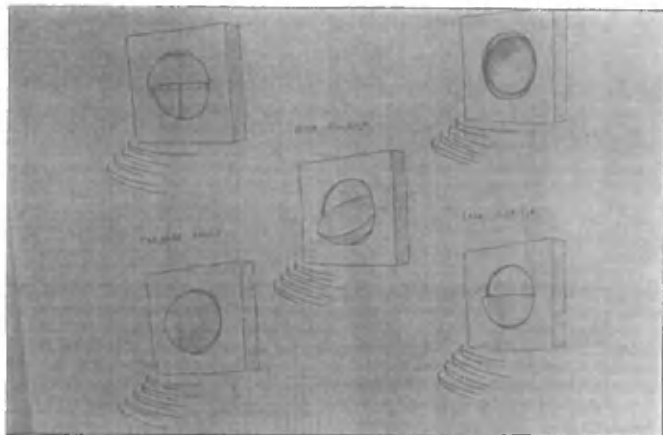
Mirsad Begić

Drago Tršar

Jakov Brdar

Metod Frlac - Fontana Radost življenja (popravljujemo se za slabšo kakovost posnetka!)

natečajih in da se zelo redko zgodi, da bi bil odziv nanje tako številen in kakovosten, kot je bil v našem primeru.

Rešitev, ki smo jo sprejeli, bo zahtevala nekaj posegov. Treba bo prijaviti projekt, priglasitev del, saj gre za neke vrste gradbeni projekt. Treba bo utrditi podlago, ker leži tisti prostor nad podzemnimi garažami, tja bo treba pripeljati vodo in sploh bo potrebno še več drugih stvari, tako da Fontana niti ne bo tako hitro postavljena.

Ker smo tako rekoč sredi počitnic, nas je zanimalo, ali so tudi kakšne možnosti za letovanje pod okriljem občine. Kakor vemo, je občina solastnik nekaterih počitniških zmogljivosti, ki so bile prej v lasti nekdanje domžalske občine.

Kar se tiče počitniških objektov, smo solastniki dveh vrst takšnih objektov. Prav-

zaprav gre za sorazmerno majhne solastniške deleže v vseh teh počitniških zmogljivostih, kajti sam delež naše občine je pri razdelitvi nekdanjega skupnega premoženja domžalske občine majhen. Tako smo solastnik počitniškega doma na Krku, ki je namenjen predvsem počitnikovanju otrok.

Kakor vem, gredo trziški otroci tja na letovanje vsako leto in naj bi šli tudi letos. Ob tem pa smo še solastniki počitniške bajtice na Veliki planini, apartmaja v Termah Čatež, garsonjer v Červarju in Stinici in kolikor vem ene ali dveh prikolic na Krku. Ob tem je treba reči, da ne gre za počitniške objekte v pravem smislu besede, ampak so to bolj sindikalne počitniške zmogljivosti. Ti objekti so namreč pretežno namenjeni počitnikovanju

zaposlenih v upravnih enotah, občinah, javnih zavodih itn. Pri tem pa ne gre za počitniške domove v pravem pomenu besede. Kolikor vem, te zmogljivosti zaposleni v občinah in drugih ustanovah uporabljajo, ne vem pa, koliko jih koristijo Trzinci, ki so zaposleni v teh službah. Moram pa reči, da kolikor mi je znano, zaposleni v naši občinski upravi teh možnosti v glavnem ne uporabljajo.

Kako pa občina pomaga pri letovanju otrok iz socialno šibkejših družin? Občina pomaga tako, da otrokom, ki grejo letovat na Krk, omogoči precej cenejše letovanje. Financira namreč vzdrževanje objektov, zato so stroški letovanja samo neposredni stroški počitnic, saj v ceno ni vračunano tudi vzdrževanje objektov. Kolikor vem, pa je pri letovanju na Krku poskrbljeno za dokaj dober program različnih dejavnosti, tako da ne gre zgolj za kopanje, seveda pa je potem tudi takšno preživljanje počitnic dražje, kot če tega programa ne bi bilo. Letovanja tam organizira neko podjetje, ki poskrbi za najrazličnejše športne, zabavne in druge dejavnosti, zato je takšno letovanje nekoliko dražje, kot če bi morali plačati samo počitnikovanje.

Moram pa tudi reči, da občina vsa leta podpira letovanja otrok iz socialno šibkejših ali številnejših družin. Prejšnja leta smo financirali skupino, ki je organizirala takšna letovanja, letos pa so člani študentskega kluba Domžale-Kamnik pripravili dražbo umetniških del in z zbranim denarjem so ob pomoči Centra za mlade otrokom omogočili letovanje. Mi smo to podprli tako, da smo odkupili nekaj umetniških del mladih umetnikov, ki so bila na dražbi. Center za mlade organizira letovanje za mlade iz vseh občin tega območja, tudi iz naše.

V Domžalah so za otroke iz številnejših in revnejših družin zagotovili 150 brezplačnih letnih vstopnic za domžalsko kopališče? Ali ste tudi v Trzinu pripravili kaj takega?

Ne, nismo. Zaenkrat še nismo dobili takšne pobude.

V zadnjem času delavci razkopavajo na več mestih: ob mostu čez Pšato na Ljub-

ljanski cesti ter na ulicah Pod hribom in Pod gozdom. Del Trzina je bil večkrat brez vode. Kaj zdaj tam delajo? Urejšajo vodovodno napeljavno do planarne, saj ta nima potrebne količine vode. Jarke pa kopljejo zaradi zamenjave cevi k vodohramu pod vrhom Ongra. Cevi zamenjujejo tudi zato, ker so bile poškodovane,

poškodbe pa so bile lani popravljene le začasno. Zdaj tam napeljujejo nov vod, tako da na tem mestu tovrstni posegi nekaj časa verjetno ne bodo več potrebni. Ob strugi Pšate pa zdaj napeljujejo tudi električno omrežje za javno razsvetljavo ob pešpoti, ki vodi od mosta proti osnovni šoli. Težava pa je nastopila, ker dobavitelji niso poslali ustreznih stebrov za svetilke in so morali naročniki zahtevati druge. Upam, da bo

do izida te številke Odseva vse skupaj že opravljeno.

Letos je bilo spet štetje prebivalcev.

Zanima me, ali ima občina zdaj že nove podatke o številu prebivalcev v Trzinu. Se vedno imamo podatke iz decembra 2001, po katerih je imelo stalno prebivališče v Trzinu 3.346 ljudi, v času popisa aprila pa naj

bi jih imelo stalno prebivališče 3.386. Popis pa je pokazal, da živi v Trzinu brez prijave stalnega prebivališča precej več prebivalcev, približno 4.500. Točnega števila še ne vem, vendar ta podatek za občino ni ugoden. To je za nas slabo iz dveh razlogov. Ti ljudje praktično živijo v Trzinu in so uporabniki tistega, kar občina nudi svojim prebivalcem, na primer infrastrukture in drugega, po drugi strani pa dohodnino plačujejo tam, kjer so prijavljeni, na primer v Ljubljani ali drugih občinah. 30 % dohodnine, ki jo plačujejo tako dobijo občine, v katerih so prijavljeni, koristijo pa tisto, kar svojim prebivalcem omogoča naša občina. Kot veste, so dohodnine glavni vir dohodkov za občine in zato bi še enkrat izrabil priložnost in pozval vse, ki še niso prijavljeni v naši občini, da to čim prej storijo.

Miro Šteb

NOGOMETNO IGRIŠČE V OIC-I TRZIN – II. del

Spodaj podpisani prevzamem nase vso krivdo in odgovornost (ne župan in ne vodstvo občine) za nastalo igrišče v OIC Trzin. Parcela 1244/141 je bila po takratnem zazidalnem načrtu namenjena za zaklonišče. To vemo vsi, ki smo pred letom 1990 plačali delež (3% od predračunske vrednosti objekta), da smo dobili gradbeno dovoljenje za gradnjo obrtnih in stanovanjskih objektov. Zaradi razpada SFRJ in spoznanja, da tega denarja ne bo mogoče vrnilti, je padla ideja, da naj se naredi vsaj igrišče za košarko ali kaj podobnega.

Zemljišče je bilo močno zaraščeno z robido in z navoženim odpadnim gradbenim materialom, kar je bilo za urejenost okoliških parcel in stanovanjskih objektov neestetsko. Vsa pohvala županu, da je dal na svojo odgovornost sanirati zemljišče, ga ograditi, zasačiti drevje in posejati travo, da danes zgleда urejeno. Igrišče uporabljajo mladi iz OIC-e in tudi iz ostalega dela Trzina. Tudi oni so TRZINCI. Da so nekateri igrali pozno v noč, je tudi res.

Da je potrebno na igrišču še marsikaj storiti (višjo ograjo proti sosednjim objektom, primerna igrala, tlakovanje dostopov, poti, postavitve klopi itd.), vemo vsi, vendar je začetni zanos splahnel, ko so se začele razne upravičene in neupravičene pritožbe.

Že od vsega začetka so bili nekateri proti. Hoteli so status quo. Ker je sedaj zemljišče ograjeno, je na njem:

- nemogoče parkirati avtomobile
- nemogoče začasno skladiščiti gradbeni material
- onemogočeno zimsko skladiščenje jadrnice
- hkrati pa je odpadla tudi možnost nakupa »zapuščene parcele«.

Poudarjam, da je stvarni treba urediti v obojestransko korist, ker se tudi vaši otroci (ELAS, NIANSA, ...) znajo in želijo igrati na omenjenem igrišču.

Brane Lap, OIC Trzin

NOVOSTI NA JESENSKIH VOLITVAH OBČINSKEGA SVETA

V jeseni bodo po 4 letih ponovno volitve občinskih svetov in županov po vsej Sloveniji. Tudi v Trzinu, in to po preteku prvega mandata po ustanovitvi samostojne občine Trzin.

Ker so ravnokar izšli popravki zakona o volitvah in tudi zato, ker ima Trzin že več kot 3000 prebivalcev, se bo način voljenja za Trzince kar precej razlikoval od prejšnjega, ne za župana, pač pa za občinske svetnike.

V bodočem občinskem svetu bo 12 svetnikov in ne 11 kot do sedaj.

Volitve ne bodo direktne, kot so bile prejšnje, pač pa proporcionalne z preferenčnim glasom. Ker se to sliši zelo komplicirano, naj poskušam razložiti, kolikor se da enostavno. To pomeni, da je za veljavno glasovnico najprej potrebno obkrožiti listo kandidatov, na primer: listo ZLSD ali LDS ali SDS ali DEMOKRATOV ali SLS ali NiS ali LISTO OBČANOV ali katero drugo, ki bo prijavljena na volitve. Nato pa lahko – ni pa nujno – vsaka volivka ali volivec obkroži še svojega najljubšega-preferenčnega kandidata v tej listi.

V kolikor posamezni kandidati dobijo več kot 10% glasov liste, gredo v občinski svet le - ti po vrstnem redu števila glasov. V nasprotnem primeru velja vrstni red, kot je na listi.

Volilni listek, na katerem ni obkrožene liste kandidatov, je neveljaven.

Tudi listek, na katerem je obkrožena ena lista, kandidata pa je na drugi listi, je neveljaven.

Koliko volilnih enot bo v Trzinu, pa bo odločal občinski svet na svoji 41. redni seji.

Lilijana Smežkar, občinska svetnica ZLSD

Najvišji stol ne more držati dveh.

Latinski

Gorje deželi, kjer ima vsakdo vejati v roki.

Italijanski

POČITNICE

Počitnice so že v veliki meri zajele celotno Slovenijo. V vročih poletnih dneh nam pravzaprav res ne preostane kaj drugega, kot da se jim vdamo in si oddahnemo od napornih delovnih dni ter se nekoliko bolj posvetimo sebi in stvarim, ki jih radi počnemo.

Počitnicam in razglabljanju o njih je namenjen tudi tale članek. V njem boste morda našli tudi kakšno idejo zase ozlroma kaj, kar bi vas morda zanimalo.

Ljudje najraje potujemo, kajne? Nekateri znanstveniki razlagajo, da je to dediščina, ki so nam jo pustili naši predzgodovinski predniki, ki so v lovu za hrano morali prehoditi kar dober kos Zemlje. No, danes nam velikih razdalj ni več potrebno premagovati peš, saj imamo na voljo toliko različnih prometnih sredstev, da lahko izbiramo, s čim homo potoval, kaj je bolj udobno in ugodno ipd. Seveda lahko izbiramo tudi med tem, ali si bomo prevoz do kraja, kamor bi radi prišli, organizirali sami ali pa bomo prepustili organizacijo naše poti in našega potovanja turističnim agencijam. Ob prelistavanju katalogov različnih turističnih agencij sem ugotovila, da so letošnji potovalni hiti Grčija (že kar zvezda stalnica v ponudbi turističnih agencij), Črna gora in (kdo bi si mislil!) Bolgarija. V vse tri dežele lahko pripotujete, če imate privarčevanih vsaj 40.000 tolarčkov, v ceno pa je največkrat vključen prevoz (ladja), prenočišča v hotelu (za katerega se največkrat izkaže, da je neke vrste apartma), prehrana (nočitev z zajtrkom) in vodenje. Vsi fakultativni izleti, ki jih agencije organizirajo na sami počitniški destinaciji, morajo biti doplačani. Če torej želite v deželi, kamor greste, spoznati še kaj več kot pot od hotela pa do plaže, se izkaže, da je vaših 40.000 tolarjev obdočno premalo. Količina denarja, ki ga boste zapravili na vašem potovanju, pa je močno odvisna tudi od agencije, s katero boste potovali. Tako je že pregovorno draga turistična agencija Kompas, manj denarja pa boste odšteli, če boste potovali z Intelkto, Iliriko, turistično agencijo Sonček, turistično agencijo Palmo in ostalimi manjšimi turističnimi agencijami. Najnižje cene, ki so kar sevale iz turističnih katalogov, pa so za programe, ki jih ponujata Collegium in Zavod za mladinski turizem (z njima največkrat potujejo študentje). Seveda pa naj dodam tudi to, da ima turistična agencija Kompas v Sloveniji določen ugled, ki ga mora vzdrževati, in se bo redko pripetilo, da bodo njihovi gostje

nezadovoljni s programom (izjema je seveda cena). Poleg tega pa ima Kompas v svoji ponudbi tudi programe, ki bi jih pri drugih agencijah težko našli. Kompas vas namreč lahko pelje na katerokoli izmed petih celin, medtem ko so programi ostalih agencij osredotočeni predvsem na Evropo (pa tudi Južno Ameriko). Seveda vedno ostaja možnost, da si potovanje organizirate sami, kar vas stane več živcev in manj denarja kot pri turističnih agencijah.

Če pa vam že presedajo standardna potovanja, pa se lahko odločite za križarjenje. Najbližje je, kajpak, Jadransko morje in križarjenje po njem, zanimivo in malce bolj tvegano pa bi bilo iti na križarjenje po Sredozemskem morju ali pa z ladjo po reki Nil.

Tudi potovanje z vlakom od dežele do dežele zna biti prav zabavno. Potniki, ki si izberejo vlak kot glavno prevozno sredstvo, največkrat vzamejo vozovnice Eurodomino in Waisseels - to so vozovnice s popusti (predvsem za mlajše od 26 let), več informacij o njih pa dobite na Železniški postaji v Ljubljani.

V letošnjem letu je izjemno popularno tudi potovanje z letalom. Toda ne s priznanimi letalskimi družbami, temveč z letalsko družbo Rynair. Cene vozovnic so izjemno ugodne, slabost pa je ta, da jih lahko naročite samo preko interneta in da lahko letite večinoma je do Anglije.

Če vas tujina ne mika, pa naj povem, da tudi domače ozemlje skriva neštete zaklade in zanimivosti.

Tako se lahko podate na pot odkrivanja slovenskih jam. Saj veste, od Postojnske jame pa do Škocjanskih jam, z vmesnimi, Rotovnikovo pri Velenju (če je že odprta, seveda), Železno jamo na Gorjuši itd.

Tisti s žutom za zgodovino bi imeli izredno veliko dela z obiskovanjem gradov na Slovenskem, še posebej, če bi obiskali tako tiste, ki so obogateni z muzejskimi zbirkami, kot tudi tiste, ki jih kamni še komaj držijo skupaj.

Aktivne počitnice ali oddih si lahko privoščite na kmečkih turizmih, ki jih je povsod po Sloveniji dosti, lastniki pa so največkrat izredno prijazni in ustrežljivi. Na njih se lahko naučite tipičnih kmečkih opravil, za najmlajše pa so to kraji, kjer od blizu spoznavajo svet domačih živali.

Tisti, ki se ne bojite konjev in bi jih morda radi znali tudi jahati, pa to lahko storite na različnih jahalnih tečajih. Najbližje Trzinu

so konjušnice na Krumperku, v Komendi in v Stožicah.

Adrenalinski dan, vikend ali mesec pa si lahko privoščite v Posočju. Spust s kanuji in kajaki po Soči, raftanje, kanjoning je le izbor adrenalinskih vragolij, ki vam jih ponujajo v Bovcu. Če se vam zdi, da imate v življenju premalo adrenalinskih trenutkov, kar pot pod nogo (ali pa volan v roke) in naravnost lja.

Torej če vas bolj kot tujina mika spoznavanje Slovenije, vam tople priporočam knjigo Turistični vodnik Slovenije, saj je knjiga zakladnica idej za potepanje po Sloveniji.

Tudi za ljudi, ki v času počitnic ne morejo (nočejo?) poslati možgančkov na pašo, se najde marsikaj, največ pa je jezikovnih tečajev, ki jih organizirajo jezikovne šole. Nekateri počitniški jezikovni tečaji dajejo poudarek slovnici tujih jezikov, drugi so osvežitveni, tretji so namenjeni poslovnežem ali pa ljudem različnih poklicev (poudarek na besedišču)... Si predstavljate, kako bi vas debelo pogledali znanci, prijatelji in sorodniki, če bi v času, ko bi bili oni na počitnicah, vi obiskali tak tečaj in jih ob njihovem prihodu presenetili s pozdravom v japonsščini, grščini, francoščini, španščini ipd.

Lahko pa se odpravite na jezikovne tečaje v tujino, kjer se morda naučite še več, saj ste primorani govoriti v tujem jeziku. Ti jezikovni tečaji so manj primerni za začetnike.

Vem, da vsakdo preživlja počitnice na svoj način. Če vam je najlepše doma, na vrtu, potem naj vas nihče ne prepričuje o nasprotjem. Najbolj pomembno je to, da je vam lepo in da se spočijete. Pa lepo počitnikujte!

Mateja Erčulj

ANKETA: Počitnice in poletno dogajanje v Trzinu

Poletje je tukaj in ljudje se odpravljajo na dopuste - nekateri na morje, nekateri v gore, drugi na potovanja. Povprašali smo jih o tem, kam se bodo odpravili in ali prisegajo na klasično poležavanje na plaži ali pa so bolj pristaši avanturizma. Zanimalo nas je tudi, kakšne so njihove sanjske počitnice in nekaj malega o poletnem dogajanju v Trzinu.

Eva Oblak:

Na počitnicah sem že bila, in sicer v Piranu na tečaju za violino, ki ga je financirala občina. Bila sem tudi v Tolminu na ragaaju. Drugače pa ni važno, kam greš, samo da ni šole. V Trzinu je čez poletje tako kot ponavadi, razlika je le v tem, da je dosti ljudi na morju.

Trzinu bi lahko naredili bazen - npr. v industrijski coni.

Potrebno bi bilo zopet postaviti gole za nogomet pred trzinsko osnovno šolo in popraviti mreže od košarkaških košev.

Alenka Boršnar:

Na dopust grem čez 14 dni z družino v Savudrijo (v prikolicco). Tam se bom lahko spočila, naspala in študirala za izpit, ki me še čaka.

Želela bi si dopust nekje na obali (Tahiti, Sejšeli, ...), kjer ne bi imela skrbi z otroki. To pa bi prišlo v poštev šele čez nekaj let.

V Trzinu je čez poletje premalo dejavnosti, organiziranih za otroke, tako da jih nimaš kam dati. Ni živahno.

Dario Babič:

Med počitnicami delam v trzinskem lokalu. Na morje bom šel avgusta - v Gričjo, kamor se bom odpravil z ladjo. Tam bom poležaval na plaži in se spočil od službe.

Moje sanjske počitnice si predstavljam tako, da bi s punco odšel z jahta do otokov. V Trzinu pa se nič ne dogaja.

Ivana Habat:

Na počitnicah sem bila na morju, v Istri. Toda samo čez vikend. Ležali smo na plaži in uživali na soncu. Drugače pa so moje počitnice bolj delavne. Nastlednje leto si želim iti s fantom z motorjem po Dalmaciji vse do Črne gore. V Trzinu se kaj dogaja, če greš zvečer v kakšen lokal, drugače pa je dovolj že, če se človek dobi s prijatelji.

Borut Kovaljev in Adnan Kalač:

Borut: Na počitnicah še nisem bil. S starši pa nameravamo oditi v apartma na Krk. Pričakujem, da bom dobil kaj barve, srečal dobre punce in da bo žur - nič drugega. Moje sanjske počitnice bi bile s kakšno punco oditi na samotni otok (Borut je uganil tudi Adnanovo željo).

Adnan: Na počitnice bom odšel s starši, in sicer v Črno goro. Pričakujem sončenje, kopanje, čisto morje in dobro hrano. V

vrh obeh Amerik). Zanimajo me predvsem hribi. Letos sem bil v gorah že na Siciliji in Korziki.

Na morju sem bil le toliko, da sem hčeri pomagal pri postavitvi prikoliče. Na morju poleti ni najbolje, ker je preveč sluzi. Bolje je spomladi in jeseni, ko se vse umiri.

Tudi v Trzinu je kar v redu, pestro, se kar dogaja. Tisti, ki praviijo, da se nič ne dogaja, se jim verjetno res nič ne zgodi. Problem je le v tem, da postaja Trzin prenaseljen. Počutim se kar malo utesnjena. Potrebno bi bilo več širnosti in manj negativne energije. Pogrešam pa krožke in neke vrste zdravo zabavo za mlade.

Majkel Suljanovič: Na počitnice grem v Španijo. Zanima me predvsem Barcelona. Odšel bom z avtom, morda z letalom. Želim si čim več videti, predvsem vse, kar je povezano s športom (nogometni klub, stadion, tekme...).

Poležaval bom lahko doma. Moja želja pa je videti vso Ameriko po dolgem in počez. Trzin mi je všeč, ker je urejen. Ima vse, kar človek potrebuje.

Rudi Schoss:

To poletje se odpravljam s planinskim društvom v Čile - na Aconcagua (najvišji

Mirjam Šuh

SLIKA MESECA

Bože so spet zasedle svoje mesto v koritih na mostovih čez Psaro

ANA BENDA JE NAJSTAREJŠA PREDSTAVNICA ŽENSKEGA SPOLA V TRZINU, PETER LOBODA PA MOŠKEGA

Leta se koplčijo, pa še sami ne vemo, kdaj se jih nabere toliko, da nam lahko rečejo, da smo stari. Če smo zdravi, so leta tista, ki nam prinašajo modrost, če smo bolni, pa lahko tudi veliko trpljenja. Najstarejša znana prebivalca sveta, Francozinja Jeane Louise Calment, je umrla avgusta 1997, stara 122 let. Priplisujejo ji naslednje stavke:

1. *Imam samo eno gubo, na kateri sedim.*
2. *Sem normalna ženska.*
3. *Sem zelo pogumna in se ničesar ne bojim.*
4. *Name je Bog kratkomalo pozabil!*

Robert Kastenbaum pa takole opiše snidenje s stoletnico: »Ko sem se nedavno pogovarjal z žensko, ki se je bližala stoletnemu rojstnemu dnevu, sem jo med drugim vprašal, kaj vse je dosegla v življenju, pa mi je odgovorila: Ne morem še povedati. Se vedno živim! Takšne misli jaz pri svojih osemdvajsetih letih ne bi bila sposobna reči. Gotovo bi se zagnala in v odgovor na vprašanje hitela privedovati vse, kar bi se mi zdelo pomembno. Moje izkušnje s stariimi ljudmi so lepe. Mislim, da so predvsem modri. Povejo malo, a v vsakem stavku se skriva veliko, če le hočeš razumeti. Za naša najstarejša občana svojci lepo skrbijo in z velikim veseljem sem ob njihju preživela nepozabna trenutke. Pogovarjali smo se o tem, kako je bilo včasih, pri tem pa je pomagala tudi Anina hči Zinka in Petrov sin Peter.

Pripovedujte nam o času, ki ga večina od nas ne pozna več.

Ana: Rodila sem se 17.7.1907 v Trzinu pri Pajku. Kot otrok sem bila vedno doma, nikoli nisem šla v drugo državo. Najdlje sem bila na Bledu, kjer je mož delal kot kovač, ko sva bila še prijateljca. Sicer pa sem bila vedno na kmetiji. V Trzinu sem obiskovala 4 razrede osnovne šole. Hoteli so me dati v šolo v Ljubljano. Teta je bila nuna, stric pa pater Pij.

Levo mama in ata, desno sestra Tona in mož, zadaj pater Pij (1915)

To je tisti, ki je tudi pesmi pisal. Doma so me spraševali: »Nočeš v šolo?« In jaz sem zatrjevala, da ne, da ne grem v Ljubljano. Vedno sem bila zelo navezana na Trzin, pa še danes sem. Ata so me vprašali: »Boš raje delala na polju in v gmajni?« In sem rekla: »Oh, ata, rajši, rajši.« Nikoli v življenju nisem tako dobro izgovorila črke »r«, kot takrat – rajši, rajši.

Koliko otrok vas je bilo doma?

Ana: Bila smo štiri dekleta. Znale smo delati vse, kositi... Nikoli nismo najemali delavcev. Kar sami smo delali. Jaz sem skrbela za konje, sestra pa za krave.

Zinka: Pri Pajku je bilo zelo lepo. Spominim se, da smo bili pogosto tam. To je bil kot drugi dom. Tudi mamine sestre so zelo držale skupaj. Ena je bila šivilja. Tista je skrbela za kuho. Druge pa so delale na polju.

Ana: V hlevu so bili na eni strani konji, na sredini telčki, na drugi strani pa krave. Moj ata je bil tudi mesar in nekoč pozimi se je v gozdu ponesrečil, star 62 let, zato je moral v bolnico. Mama so šli v nedeljo na obisk in je bil tako vesel, da je rekel, naj kovač podkuje konja, ker je pozimi drselo, da bomo prišli ponj. In res smo prišli. Bolničar ga je prinesel na voz, tu pa je ata zadela kap. Zvečer nam je mama privedovala, kaj je ata naročil. Rekel je, naj se babe kar poženijo.

Zinka: Mamin oče se je ukvarjal tudi s prevozništvom in je iz pruha (kamnoloma) s konji odvažal pesek, ki sta ga mama in sestra nametali na voz. Nasipali so cesto od Trzina do Mengša in od Depale vasi do Dobrave. S tem je oče zelo dobro zaslužil. Ker je bil oče tudi mesar, je kral živlino in tudi tako služil denar. Tudi led so lomili in vozili k mesarju Kmetiču.

Veliko ste delali, vendar plačila za svoje delo niste nikoli prejeli.

Ana: Vedno je dobil plačilo ata. On je potem ta denar razporejal. Spominim se, da sem imela veliko čevljev. Dobro je skrbel za nas.

Zinka: Do 75. leta svoje starosti se je mama več let s kolesom vozila skupaj s sosedovo Julko na delo v poskusni center v Jable. Preživela je ob čajku in kruhu. Se vedno ima za zajtrk najraje kruh in belo kavo.

Ana: Nikoli nam ni ničesar primanjkovalo.

Zinka: Ko je bil moj oče mlad, je edino pogrešal bel kruh, in je rekel, da če bo kdaj dovolj zaslužil, bo jedel belega, saj so gospodinje tedaj pekle predvsem črnega. Res smo imeli vedno počen domač bel kruh in oče je rekel: »Ta je pa lakšen, kot bata (vata).«

Kako dolgo se je kmetija pri Pajkovih obdržala?

Zinka: Kmetije ni več, odkar so mamine sestre pomrle. Kakšnih deset let je od tega. Vedno se je reklo pri Pajku: Mamin oče je bil

Ob praznovanju zlate poroke s sestrama Francko in Johano

tam rojen, mamina mama pa se je primožila iz Nadgorice. Četudi so se pisali Žankar, se je pri Pajku reklo več rodov.

Ana: Mislim, da je na »bangarju« (nad vratí) pisala letnica 1780.

Bojda je bil okrog vaše kovačije kar nek center Trzina, še več drugih obrtnikov.

Zinka: Tukaj je bilo res središče. Tam, kjer je zdaj novi Trzin, smo rekli Zapostrana in Mlake. Kadar smo šli po borovnice, smo morali obuti škornje, da smo lahko prečkali tisti del. Zapostranci so bili tisti, ki so živeli okrog cerkve. Zareberc pa smo rekli tistemu predelu, kjer živijo Mušičevi in Zupanov Tone.

Pri gostilni Narobe so delali tuji postanke. Tam je bil vodnjak, kjer so se konji lahko napojili. Vse se je dogajalo tukaj. Poleg nas je bil mizar Narobe, mesarija Kmetič, pek, v bližini je bila trgovina, šola, cerkev, še prej pa nasproti nas pošta. Gostiln je bilo po celem Trzinu veliko.

Ana: Pri nas so prijatelji puščali kolesa, ko so prišli iz Dobena in Mengša, potem pa nadaljevali pot z vlakom.

Zinka: Dokler v Trzinu ni bilo župnišča, so župniki spali pri nas. Tudi pevske vaje so imeli pri nas. Oče je kupil harmonij, ker je bil njegov brat orglar. Peli so cerkvene in posvetne pesmi. Za božič smo imeli drevešček vedno sredi dnevnice sobe. Nanj smo vezali okraske iz stanjol papirja. Celo leto smo ravnali in spravljali vse lepe papirčke od bonbonov, da smo vanje zavijali orehe, ker je bilo pravih okrasov premalo za tako veliko smreko. Včasih smo imeli samo rdeče okrašen drevešček, večinoma pa kar čelega. Tako lepo je bilo. Pri nas je po polnočnici prenočil župnik Zajc iz Mengša, ki je bil tedaj še kaplan. Ko smo prišli iz cerkve pa smo najprej prižgali svečke na dreveščku in zapeli Sveto noč. To je bilo nekaj posebno lepega.

K vam so hodili tudj berači.

Zinka: Pri Pajku so bili vedno berači. Prespali so v hlevu. Vsak je dobil kruh. Pajkove so vsi poznali kot dobre ljudi.

Ker ste delali s konji, ste bili gotovo zelo navezani nanje in jih dobrn poznate.

Ana: Oh, seveda. Imela sem Pubija, Acla, pa Bibo in Fuksa. Biba je bila prav posebna. Samo govoriti ni znala.

Zinka: Doma so imeli nekaj boljše opreme za konja, komate in drugo, saj je oče vozil s kolesljem na porokah in ob raznih drugih priložnostih.

Ana: Koleslj je kočija brez strehe.

Tudi ko ste imeli že svojo družino, ste bili doma, ste gospodinjili.

Ana: Vedno sem bila doma. Poročila sem se s kovačem, vendar sem še delala na domači kmetiji, pomagala sem sestram. Bili smo prijatelji. Še kot dekle sem bila na kuharskem tečaju, hodila sem k petju, sicer pa nisem šla drugam.

Ali vam je pri gospodinjskih opravilih in pri vzgoji otrok pomagal tudi mož ali kdo drug?

Zinka: Starša sta se pred poroko poznala sedem let in sta se poročila leta 1935. Imela sta štiri otroke, tri hčere in sina. Oba sta bila doma. Oče je bil kovaški mojster, mama pa gospodinja, a je imela tudi malo kmetije. Skrbela je za dva prašička in eno kravo. Bila je zelo dobra kuharica in je zlała mama. Vso obleko nam je pozimi pogrela na štedilniku. Včasih, ko je ata zjutraj vstal in smo šli otroci v šolo, so bili krofi ali lahki flancati že pečeni. Vedno je bilo kaj dobrega, še posebej ob nedeljah in praznikih. Zelo lepo smo se imeli.

Tudi ata je bil zelo napreden. Prišel je iz Mengša in tukaj kupil majhno kovačijo, ki jo je podrl in na njenem mestu zgradil hišo, ki stoji še danes. Od Narobetovega Slavka pa je odkupil svet okrog hiše. Že takrat smo imeli centralno kurjavo, kopalnico in

svoj vodovod. Četudi sem stara že 57 let, se mi zdi, da imam ves čas enako udobno življenje.

Vendar pa nas je ata učil skromnosti. Preobilja nisem nikoli čutila. Nekoč je vozil sladoleđ in sem ga prosila za kepico, pa ni ustregel. Tudi ko je vozil preste, je nisem dobila. Vse moje sošolke so imele trenirke, jaz sem nosila obleke od starejših sester ali pa mi je teta kaj sešila. Sošolci so šli v kolonijo, jaz nisem smela, vedno sem bila doma. Starša nas v tem smislu nista razvajala. Morali smo delati. Ob sobotah sem morala pospraviti atovo delavnico. Roke sem imela tako umazane, da jih nisem mogla umiti. Ko sem odšla na ples, sem jih skrivala za hrbotom.

Ana: Spomnim se, da se je mož neko soboto pred žegnarijsko nedeljo odpravil s pevci na izlet. Potožil je, da ne bo mogel jesti toplih krofov, ki jih bom za nedeljo pekla, ko bo on že odšel od doma. Poskrbela sem za njihovo malico in jih spekla prej kot ponavadi. Zjutraj me je vprašal: »Kje si jih pa dobila?« Jaz pa sem odvrnila: »Pri Lenčku (slaščičarna).« Ker je dišalo, so ga pevci spraševali, kaj ima. On pa jim je odvrnil: »Tam, kjer se bomo ustavili, jih bomo pa pojedli.« In so se vsi smejali.

Zinka: Prej ste spraševali, kdo je vzgajal otroke. Mama je bila veliko na polju, ata pa je bil doma, zato se je precej ukvarjal z nami. Mama mu je pripravila hrano za kuhno, ata pa je pristavil in na polovico skuhal. Ko se je mama vrnila, je dokončala.

To je bil torej moderen zakon, deljeno delo.

Zinka: Razumela sta se. Delala sta drug z drugim. Pri nas je bilo zelo veselo. Tudi drugi otroci so se radi igrali tukaj. Ata nam je napejal mrežo za odbojko in nam naredil veliko gugalnico. V garaži smo otroci večkrat pripravili igre in povabili starše iz drugih hiš. Z odejami smo naredili zastor, nato pa deklamirali, peli... in tako malo skrivoma zaslužili.

Pogosto smo se zbrali, ko smo tolkli orehe ali ko so bile koline. Ko smo za mizo jedli, me je vedno skrbelo, da mi bodo starejši vse pojedli, saj sem bila najmlajša. Ata je zato rekel: »Počini,« pa smo vsak eno žlico dali v usta. Tako smo se družili in reševali težave. Imeli smo tudi svojo knjižnico in sorodnikom ter prijateljem posojali knjige.

Ana: Za vnutke je postavil koš za košarko.

Kdaj pa ste si lahko oddahnili? Kaj je za vas pomenila sprostitvež?

Ana: Nič. Komaj sem prišla domov, sem že šla naprej.

Zinka: Nič, ja. Le v cerkvi se je usedla. Včasih je imela težave z revmo in jo je vse bolelo, pa je kar delala. Danes je zdrava. Vedno pa je bila dobre volje.

Ana: Mama in ata sta dejala: »Ti si kar tako v tri dni in vse dobro misliš, že je še tako hudo.« Včasih je bil ata tako hud, ko smo šli na polje. Nekoč smo imeli delavce, ata pa se je jezil in težaril. Nekaj časa sem ga poslušala na dvorišču, ko je vpil za mano, potem pa sem rekla: »Ma, kure te gleda,« pa sem šla. To sem se naučila od nečaka Tomčka. Vsi so se tako smejali. Potem so se spraševali, kaj bo, ko se vrnem, pa ni bil ata nič hud.

Kaj bi priporočali občanom, da bi dosegli vašo častljivo starost?

Ob praznovanju zlate poroke leta 1985 s hčerkami Štefko, Zinko in Ivko

Ana: Saj nič ne vem, da sem že stara. Prav čudno se mi zdi. Ato-va teta je bila stara 100 let, ko je umrla.

Zinka: Mislim, da je poleg dela v naravi pripomogla tudi domača, preprosta hrana.

Kaj se vam zdi danes drugače, kot je bilo včasih?

Ana: Včasih so bili ljudje bolj delavni. Danes ne bi nihče delal, je dobro bi živeli.

Zinka: Mama gre še vedno vsak dan na polje do Depale vasi.

Ana: Zadnjič sem prinesla domov klas pšenice od nekega kmeta. Pšenica je bila zelo lepa, a mu jo je vihar uničil. Vse je šlo po

Praznovanje 92. rojstnega dne

tleh. Preštelala sem zrna. Bilo jih je 48. V Jablah so imeli pšenico Resnico, ki je imela 36 ali 37 zrn. Pravijo, da je golica boljša kot resnica.

Zinka: Še vedno se zanima za poljedeljstvo in si rada ogleduje njive in ugotavlja, kako jih kdo obdeluje in kaj poseje.

Imate kakšno željo, ki se še ni uresničila?

Ana: Ničesar ne morem reči. Rada sem bila na polju in še vedno bi bila, a ne vidim dobro. Komaj čakam, da mi hči da kakšno delo.

Zinka: Rada pogleda dnevnik in kmetijske nasvete po televiziji. Spomnim se, da sem jo nekoč želela peljati na morje za en dan, da bi ga vsaj enkrat v življenju videla. Od tega je gotovo že 25 let. Ko sem jo zjutraj prišla iskat, mi je rekla: »Če mi hočeš kaj dobrega, me pustij doma.«

Si še vedno ne želite na morje?

Ana: Ne. Včasih smo se kopali v Pšati, pa so se ata jezili, ker so tam prali konje in so plavale po njej konjske fige. Rekel je, da nam bo že nekoč kupil banjo. Iz tega ni bilo nič, pa smo si sestre kar na podstrehi, kjer je bilo toplo, pripravile kad. Pozimi smo se umivali v hlevu.

Kaj se vam zdi v življenju najbolj pomembno?

Ana: Zadovoljna sem bila, če je bilo vse dobro in pravočasno narejeno, pa četudi sem bila še tako utrujena. Da je bilo tako doma kot na kmetiji vse narejeno in da sem vsem ustregla. Včasih sem imela velike »muskelne«, kar pogledjte to kožo na rokah.

PETER LOBODA: ZNATI JE TREBA POTRPETI

Peter Loboda se je z družino preselil v Trzin iz Domžal. Rodil se je v Študi pri Trobentarjevih in je letos praznoval že svoj 90. rojstni dan.

Peter: V družini smo imeli glasbeni-... ki so igrali pri godbi, zato smo se imenovali Trobentarjevi.

Kako ste preživeli svojo mladost?

Nekaj je bilo dobrih, nekaj pa slabših let. Najbolj se spominjam časa, ki sem ga preživel v nemškem ujetništvu. Ker sem se izučil za šuštarja, sem v ujetništvu med drugim opravljal tudi svoj poklic. Mojster, pri katerem sem bil, me je nekoč vprašal, če zam-

Maja 1998 na Svetih gorah nad Bizeljskim

narediti škornje. Povedal sem, da spodnji del znam, zgornjega pa ne. Želel jih je imeti za svojo hčer. Pa sem jih izdelal. Spomnim se, kako vesela je bila punca.

Potem ste se poročili in se zaposlili v Elmi. Je res, da je tam delalo veliko Trzincev?

Žena je bila doma iz Rov pri Radomljah. Ko sva se poročila, sva v Trzinu ob Ljubljanski cesti kupila hišo in jo prenovila. Sprva sem nekaj časa še ostal v stiku z lastnim poklicem, potem pa sem se najprej zaposlil v tovarni Induplati v Jaršah. Ker me je zelo motil prah, sem kasneje začel delati v Elmi v Črnučah. Tam je takrat res delalo veliko Trzincev.

Kakšne proizvode ste izdelovali v Elmi?

Ukvarjali smo se z elektromaterialom in podobno železnilno.

Kaj pa je bilo tisto, kar vas je razveseljevalo v življenju?

Peter mlajši: Oče je imel včasih doma zajce. In rad je hodil na izlete. Je član Društva upokojencev Domžale in član Žerjavčkov, ki so mu letos tudi pripravili prijetno praznovanje in mu dali zanimivo čestitko. Včasih se je več družil s prijatelji. V zadnjem letu pa manj.

Peter: Vsaj enkrat na teden smo s prijatelji »mau skp pršli«. Zajce sem imel za kratek čas, potem pa smo jih pojedli.

Ali imate kakšen skrivni recept za dolgo življenje?

Peter mlajši: Po očetovi strani je visoka starost že v rodu.

Peter: V življenju sem mnogo izkusil. Predvsem mislim, da je potrebno znati potrpeti. Res pa je tudi, da je lažje živeti, če imaš vsega dosti, če nimaš, je pa bolj revščina.

Ali je način prehranjevanja po vašem mnenju pomemben?

Peter mlajši: Oče bolj malo poje. Zaradi zdravja ne bi smel jesti svinjine, a jo ima zelo rad in se včasih vseeno pregreši.

Peter: Ni ga tiča čez prašiča.

Nam za konec zaupate kakšno svojo skrito željo?

Zelje nimam, sem že dosti star. Čas gre hitro naprej. Vse pride in vse mine.

Oba glavna sogovornika imata nekaj težav s sluhom, zato vsakega vprašanja nista natančno ujela. Najbolj prisrčna sta bila, ko sta nazadnje le razumela, kar sem vprašala, takoj zatem pa jima je na obrazu zaigral navihnan nasmešek, ki mi je rekel: »O, o tem pa lahko veliko povem...« Vsem skupaj hvala za topel sprejem in za to, da ste z nami ponovno podoživeli del svojih življenjskih zgodb.

VESTIČKE IZ TURISTIČNEGA DRUŠTVA TRZIN

SLOVENIJA, MOJA DEŽELA - LEPA IN GOSTOLJUBNA -

tekmovanje v urejenosti in ekološki osveščenosti krajev

Trzin je vključen v tekmovanje slovenskih krajev na področju turizma in varstva okolja, ki ga vodi TZ Slovenije pod pokroviteljstvom ministrstev za okolje in prostor ter za gospodarstvo Republike Slovenije. Regionalna komisija si je urejenost našega kraja že ogledala, in homo o rezultatih še poročali.

Tudi v Turističnem društvu Trzin zbiramo fotografije hiš, balkanov, vrtov, poslopj, tako da bomo ob koncu leta ocenili njihovo urejenost in podelili priznanja.

STARE FOTOGRAFIJE

Vabimo vse, ki imajo doma stare fotografije, predvsem izpred prve in druge vojne, da nas obvestite o tem. Fotografije oseb in takratne noše bodo dobrodošle mladi folklorni skupini, fotografije stavb ipd. pa našim rezbarjem. Vse fotografije bomo po računalniški preslikavi vrnili. Lahko pa se boste odločili in jih namenili za bodočo muzejsko zbirko. Telefon: Rado Zupanc, mentor folklorne skupine 041-679 513

Turistično društvo Trzin - Jožica Valenčak 564 45 28.

IŠČEMO SPOMINEK TRZINA IN OKOLICE

Turistično društvo Trzin si že vse od ustanovitve prizadeva za avtohton - domač spominek kraja in njegove okolice. Na tri razpise smo prejeli le dva predloga, ki pa sta žal premalo za izbiro. Zato razmišljamo o organizaciji delavnice v Trzinu, na kateri bi lahko povabljeni in domači ustvarjalci pomembno prispevali k temu,

da bi končno dobili tipičen trzinski spominek.

Več v povabilu na delavnico.

OD IZVIRA DO IZLIVA PŠATE, od vasi PŠATA pri Cerkljah do vasi PŠATA pri Dragomlju s konjsko vprego

Konjeniško društvo Cerklje in Vaška skupnost Pšata sta letos prvič na god sv. Petra in Pavla, 29. 6., organizirala pohod s

konjskimi vpregami od izvira do izvira Pšate - ki je, preračunano v kilometre, dolg čez 29 kilometrov. Organizatorji so si prizadevali vključiti v pohod udeležence s konjskimi vpregami iz vseh krajev oz. občin, preko katerih teče Pšata. Kot so nam povedali, so imeli največ dela pri zbiranju soglasij veterinarskih inšpekcij, milice in iskanju raznih pravnih dovoljenj ipd., tako da jim je zmanjkalo časa za vabljenje udeležencev in za večjo turistično atraktivnost prireditve.

V Trzinu so se ustavili v gos-

tilni Orhideja, konje pa so spočil pri kozolcu Kraljevih. Povabilo na prireditev je prejel tudi naš župan občine Trzin G. Tone Peršak. Udeležence je pristrčno pozdravil in zaželel tradicionalnost te prireditve, v TD pa smo jim pripravili nekaj promocijskega gradiva. Med udeleženci so bili tudi harmonikaši, kitaristi in pevci, tako da jim pot do izvira Pšate v Kamniško Bistrico ni bila preveč dolgočasna. Vračali so se naslednji dan po isti poti. Ob tej priliki so nam podarili vodo prav iz izvira Pšate. G. Ivan Kropivnik, tudi udeleženec pohoda, je na steklenico zapisal naslednjo pesem:

Jožica Valenčak

KRALJICA VODA PŠATA

Bistra voda med gorami vije se v doline, polja, si kraljica med vodami, vse te hvali iz okolja.

Skrivaš, kar ti čast je skriti, ne sramuješ se nikogar, daješ, kar ljudem je užit, pa čeprav si včasih zlodej.

Žarek sonca se leskeče, prvi zjutraj te pozdravi, dela dneve bolj svetleče, on veselje vsem napravi.

Mima, tiha se prelivaš, kot lajše si razpuščena, sončnih energij uživaš, si bregovom prepuščena.

Kadar pa oblaki črni krijejo lepoto tvojo, jezna si in vsa na trni, kalno delaš strugo svojo.

Grožče vihraš, se peniš, kažeš bele svoje zobe, koplješ obrežje ter iščeš, kdo dela kraljici gorje.

Sonce si prebije meglo, nežno reka zaživi, vsem okoli je odleglo, spet lepa si kraljica ti.

MARTIN KRPAN SPET JAHA PO DEŽELI KRANJSKI

V poletnem gledališču Studenc pri Dobu so v okviru letošnjega poletnega festivala pripravili krstno izvedbo gledališkega spektakla Martin Krpan, ki ga je po znameniti povesti Frana Levstika dramaturgiral Jože Humer. Med približno sto nastopajočimi sta tudi letos dva Trzinca. Brdavska igra Tone Ipavec, Ivko Ručigaj pa je dobil vlogo enega od meščanov. Predstavo, ki se dokaj verno drži Levstikove povesti, je režiral znani kulturni delavec in režiser Alojz Stražar, sceno pa je tudi tokrat postavil Jože Napotnik. Da gre res za gledališki spektakel, poleg podatka o številu nastopajočih govori tudi dejstvo, da se v igri pojavljajo tudi konjeniki, kočija, plesalci - tudi dve orientalski plesal-

je dodal nekaj drobcev življenja, ki naj bi spremljalo osnovno zgodbo. Med novimi osebami pa je treba omeniti Šavrinko Tono in dvornega zabavljča Stehana. Šavrinska dekleta so bila v tistih časih, ko naj bi Martin Krpan iz Trsta tovoril sol, znana po tem, da so s svojih gričev hodile v Trst in druga obalna mesta prodajati, kar so pridelali doma, dvorni norček Stehan pa naj bi v Levstikovi povesti umrl ravno pred prihodom Krpana na Dunaj, v predstavi pa so mu življenje podaljšali, da lahko s svojim ostrim jezikom ves čas opozarja na temno plat zgodbe. Sedanja predstava nas zabava, v nas spet budi otroško domišljijo, pozorne poslušalce pa lahko tudi sili k razmišljanju o človeških vrednotah, poštenju, kulturi, dani besedi in še marsičem. K uspehu predstave pa vsekakor prispevajo tudi igralci. O preizkušeni kakovosti nastopa našega Brdavsca ni treba

izgubljati besed. Tone Ipavec zna res povzdigniti glas in z njim igrana figura res dobi meso in kri, postane človeška, pa naj gre za pozitivno ali negativno osebnost. Glavni igralec Martin Krpan je Jure Sešek, ki ga večina verjetno najbolj pozna kot povezovalca programa na radiu Ognjišče, saj je lani osvojil tudi gong za najbolj priljubljeni radijski glas. Tokrat se mu tudi vloga velikega melega človeka zelo

dobro poda. Sploh bi bilo treba zapisati še več pohvalnih besed tudi o drugih nastopajočih, vendar je že sama predstava takšna, da lahko kar nekaj časa govorimo v superlativih. Za vse, ki je še niso videli, je verjetno najbolje, da si jo ogledajo in se prepričajo, da je res ogleda vredna. Predstavo bodo trikrat ponovili tudi v začetku avgusta.

Miro Štebe

ki, pevci združenega pevskega zbora iz občin Domžale, Lukovica, Moravče in Kamnik, člani folklorne skupine iz Mengša in stara godba iz Stranj. Podobno kot pri lanski uprizoritvi Miklove Zale v istem gledališču tudi letos v predstavi sodelujejo nastopajoči iz skoraj celotnega domžalsko-kamniškega območja.

Organizatorjem je res treba čestitati za tako podjetno zastavljen projekt, verjetno pa jim je največje priznanje izjemno zanimanje za predstavo med gledalci in njihov spontan aplavz med samo igro in ob njenem zaključku. Verjetno se ne bomo zmotili, če napovemo, da bo Martin Krpan posekal Janski rekord Miklove Zale, ki si jo je ogledalo kar kakih 12.000 gledalcev. Dramaturg se je v predstavi držal zgodbe, ki jo vsi poznamo še iz otroštva, celo večino besed, ki jih je osebam v povesti v usta položil Levstik, je ohranil, vseeno pa

Dolg iz prejšnje številke Odseva.

Ker za prejšnjo številko nismo uspeli pravočasno priskrbeti posnetkov z letošnjega kresovanja v trzinsem kamnolomu, sliki objavljamo tokrat. Kot smo poročali v prejšnji številki, je prireditev zelo lepo uspela.

MEDNARODNE POLETNE GLEDALIŠKE DELAVNICE V IZOLI

V Izoli bo letos od 22. - 31. avgusta zopet oziroma že četrto leto zapored mednarodna poletna gledališka delavnica, ki jo organizira Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Gre za izjemno zanimive, kreativne delavnice, ki ponujajo vpogled v različne plati takega ali drugačnega gledališkega ustvarjanja - od klasične gledališke igre in režije, improvizacije, orientacije v prostoru, gledališkega giba in plesa, cirkuških veščin, dramaturgije in še marsičesa zanimivega.

Seminarna se lahko udeleži vsakdo, ki se zanima za malo prej navedene dejavnosti in ga veseli stati v soju gledaliških "žarometov", pa naj si bo to začetnik, amaterski ali profesionalni igralec.

Program bo potekal dvakrat na dan po tri ure, dopoldne in popoldne, tako da bo udeležencem ostalo še veliko časa za spoznavanje novih ljudi, skupno druženje, pohajkovanje sem in tja ter seveda namakanje v morju.

Za razliko od prejšnjih let, ki so bila bolj ali manj v znamenju slovenskih gledaliških ustvarjalcev, bo tokratno gledališko srečanje prav zares mednarodno. Predvsem zaradi mentorjev, ki, razen izjeme, prihajajo iz tujine, saj bodo delavnice namreč potekale v angleškem jeziku. Med 22. in 29. avgustom se bodo tako zvrstile 4 delavnice, tisti najbolj zagreti pa bodo lahko izbirali še med tremi, ki bodo potekale od 27. pa tja do 31. avgusta. Naj jih na kratko predstavim! Za ljubitelje ufičnega gledališča, ki postaja čedalje bolj popularno, bo kot nalašč skupina Marca Luly-a, ki se bo poskušala živjeti v norčav svet poln spletk Comedie dell'arte. Le-ta se je razvila iz italijanske ljud-

ske komedije ob koncu renesanse, znana pa je predvsem po znamenitih maskah, kostumih in improvizaciji. Skratka gre za neke vrste mešanico glasbe, plesa in govora, ki v vsej polnosti zaživi šele med vrvežem ljudi na ulici ali trgu.

Če pa se kdo zanima za čisto prave cirkuške veščine (akrobatika, žongliranje, klovnarstvo...), ki postajajo čedalje bolj nepogrešljiv element gledališča sploh, bo to zagotovo našel v skupini, ki jo bo vodila Lisa A. Johnston, po rodu iz ZDA.

Novo znanje o klasični igri in režiji si bo moč pridobiti ali podkrepiti v delavnici Roger-ja Sella, gledališkega pedagoga, režiserja in igralca iz Velike Britanije. Pri tem bo posebna pozornost namenjena razvijanju lastnega pristopa in pogleda na gledališče. Ukvarjali pa se bodo tudi s problemom, kako znanje, ki se ga pridobi v zaprtem prostoru, prenesti na prosto med ljudi in z njimi vzpostaviti komunikacijo.

To pa na tem področju nikakor še ni vse, kajti klasično odsko znanje si bo mogoče pridobiti tudi pri gledališkem režiserju Nicku Pickardu iz Sydneya, Avstralija.

Ker pa na tem pisanem svetu obstaja vse polno ljudi z različnimi interesi, bodo tisti, ki se bolj kot nad igro navdušujejo nad gibom in odkrivanjem zmožnosti lastnega telesa, prav gotovo našli pravi izziv pri Ferid

Karajcu - profesorju za scenski gib na oddelku za igro na Fakulteti za dramsko umetnost v Beogradu in Fakulteti za dramsko umetnost v Celinju.

Svoje gibalne in plesne sposobnosti pa bo možno, čeprav z dodatnimi modricami, pridobiti tudi pri edinem slovenskem mentorju na letošnjem seminarju, Sebastianu Slariču, sedaj že kar stalnemu gostu na poletnih delavnicah.

Hlenenjo po novem znanju pa bodo prav tako pod vodstvom Briana Woolanda iz Velike Britanije zadostili tudi bolj dramaturško in pisateljsko navdihnjeni. Skralca poskrbljeno bo za vse, ki želijo spoznati ali nadgraditi gledališko znanje.

Kot vsako leto doslej se bodo poletne gledališke delavnice udeležili tudi najbolj dejavni trzinski "kučovci". Ker pa je letos v proračunu trzinskega kulturnega društva bolj malo denarja, bosta na seminar s finančno podporo le-tega odšla samo dva člana. In prepričana sem, da se bo za ti dve mesti bila prava pravcata bitka!

Mirjam Štih

URADNE URE UREDNIŠTVA ODSEVA

Obveščamo vas, da v času poletnih počitnic v uredništvu ne bomo imeli uradnih ur.

Od začetka septembra pa bomo zopet delali po ustaljenem urniku (sreda od 17. do 19. ure v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu, Mengeška c. 22/1).

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Odseva

clean beat d.o.o.

CISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI !

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZNJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVORNIH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROLOJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.

Pod gozdom 17, 1236 TRZIN

tel/fax: 01 / 564 46 73 , gsm: 041 / 630 - 671

e-mail: samo.music@siol.net

'RTV 'SERVIS.

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564 - 17 - 91
GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Če se speče slab kruh, je izgubljenih sedem dni;
če je žetev pičila, je izgubljenih leto dni;
e pa se zakon ponesreči, je izgubljeno vse življenje.

Estonski

PREVENTIVA V CESTNEM PROMETU

Spoštovane občanke in občani!

Poletje je že s polno paro zakorakalo med nas. Skupaj z vsemi prelepimi občutki, ki nas prevevajo v tem letnem času, se pogosto dogajajo tudi neprijetnosti, katerim se včasih da izogniti, če smo le malce bolj pazljivi. Vročina nas med vožnjo dela veliko manj pozorne, zato se za odhod na dopust dobro pripravimo in odpotujemo, ko smo spočitli in v zgodnjih jutranjih urah, ko je še bolj hladno. Dnevna poročila o prometnih nesrečah tudi s smrtnim izidom nas redno opominjajo, da je cesta prostor, kjer moramo biti nenehno zbrani in pripravljeni na nepričakovano. Poklicni šofer mi je nekoč dejal, da je človek kriv tisti hip, ko je udeležen v prometu. Četudi je trditelj kruta, nosi v sebi velik del resnice. Ljudje smo le ljudje, z vsemi svojimi občutki, čutili in spretnostmi, ki včasih pripomorejo, včasih pa ne zadostujejo, da bi obvladali kritično situacijo. So trenutki, ko se na noben način ne moremo izogniti najhujšemu. Takrat je težko in nekako moramo skozi izgubo.

Da pa bi vsemu temu ušli, se moramo zavedati, da je najprej hitrost lista, ki je velikokrat odločilna. Ker sem tudi sama človek adrenalina, vem, da je težko voziti počasi, posebno, če si dobre volje in se ti zdi, da je cesta prazna, pod tabo pa rolni stroj, ob katerem ti poje duša in se srce veseli. Če se odločimo, da bomo preizkušali moči in se globoko v sebi podzavestno odločimo, da bomo šli čez mejo, pa naj se zgodi, se moramo zavedati, da je to dovoljeno tam, kjer 100 % ne ogrožamo nikogar drugega kot sebe. Cesta ni prava površina za merjenja moči, še posebno pa ne lokalna.

Na cesto lahko v vsakem hipu skoči otrok, se prikotali žoga ali pa mlad tigrast maček. Zaman so me pred dnevi tolažili, ko sem pod gumami nove stare katre začutila telo mladega mucka. V ogledalu sem še videla, kako se je prevahil na drugo stran ceste s tačicami navzgor. Bila sem tako šokirana, da sem kar nadaljevala z vožnjo. Lahko bi ga vsaj peljala k veterinarju, da bi mu olajšal bolečine...

Otroci so na počitnicah in tudi odrasli si prav v tem času radi privoščimo oddih. Naj bo prijeten in ne zaznamovan z nesrečo. Uporabljajmo čelade, ko smo na kolesu ali na rolerjih, oblecimo se tako, da smo vidni in nikoli ne pozabimo biti previdni. Pa srečno!

V.P.O.

ODZIV NA PISANJE V RUBRIKI ČRNA KRONIKA

V junijskem Odsevu smo v Črni kroniki navedli podatek, da je 13. 05. 2002 na Mlakarjevi ulici med 15:30 in 15:40 uro nekdo ukradel žensko kolo znamke Rog – Holand, temno vijolične barve, s košarjo na sprednjem delu. Občanka, ki je bila nedolgo zatem na sprehodu s prijateljico, je ob robu gozda našla kolo, ki ustreza opisu. Odpeljala ga je domov in pri trgovini pustila obvestilo o najdbi. Ker se ni nihče odzval, je poklicala na policijsko postajo. Kasneje je o tem obvestila tudi uredništvo Odseva in skupaj smo poskrbeli, da so domžalski policisti kolo odpeljali.

Občanki se v imenu lastnika, četudi zaenkrat še ne vemo, ali gre za isto kolo, saj lastnik še ni znan Odsevu, zahvaljujemo za skrb. Zelo pohvalno ravnanje naj vzpodbudi vsakogar, ki se morebiti znajde v podobnem položaju.

V.P.O.

ROLANJE – MODERNA OBLIKA ŠPORTNE REKREACIJE

Edina strokovna šola rolanja in drsanja, Lucky Luka d.o.o., katere zastopnik sem, in hkrati umetnostni drsalec in udeleženec zimskih olimpijskih iger 92. pedagog in športni animator, je tokrat »udarnik« v Trzinu.

Na povabilo DPM Trzin, s katerim smo sodelovali že v preteklosti, prav gotovo pa bomo tudi v prihodnosti, smo na začetku počitnic priložili na igrišču OŠ Trzin, kjer smo 5 dni preganjali, učili in zabavali zainteresirane učence in vrničkejce s tega konca. V teh dneh smo temeljito spoznali vse osnove ralanja in njene tehnike, predvsem pa smo se dodobra nazabavali in nagrali. Udeleženci so ob koncu v en glas kričali ŠE!, kar je za nas izvajalce največja pohvala, je pa tudi dobra povratna informacija za DPM, saj je otrokom ponu-

dilo pravo dejavnost, ob kateri so koristno preživljali prosti čas.

Sama šola rolanja je zelo dejavna in tako posveča ogromno časa prepričevanju oblasti in njenih organov o koristnosti kakovostnega poučevanja rolanja za najmlajše. Kot smo že velikokrat zapisali in povedali, je rolanje dejstvo sodobnega časa. Res pa je tudi to, da rolanje ni le športna dejavnost, ampak je tudi način prevažanja iz kraja v kraj. Uporaba rolerejev kot prevoznega sredstva pa zahteva od uporabnikov vsaj osnovno obvladovanje rekvizita, saj se le tako lahko otroci in odrasli varno prepeljemo do želenega cilja. Ste že slišali za stavek: »Rolanje mi gre prav dobro od nog, le zaustaviti se nikakor ne morem,« ali pa »Še dobro, da je bil tam postavljen semafor, ki sem ga objel kot svojo najdražjo.«

Za razmislek pa vas le vprašam, če bi svojemu otroku pustili, da se na pot (le do trgovine) odpravi z avtom, pri katerem zavore ne delajo ... !!« Veseli smo, da je vaše lokalno društvo korak pred ostalimi in s takšnimi akcijami pokaže, da mu ni vseeno za varnost otrok. Prepričani smo, da bodo podobne dejavnosti vedno v večjem številu obiskane ne le v našem kraju, ampak tudi drugod.

Z rolerskim pozdravom vam želimo prelepo in čim daljše polejte, veliko užitka polnih kilometrov, pa naj bodo peš, s kolesom ali na rolerejih. Zahvaljujemo se tudi Društvu prijateljev mladine Trzin v imenu šole rolanja Lucky Luka d.o.o. in v imenu vseh udeležencev letošnje rolerske dejavnosti ob zaključku šolskega leta za izkazano gostoljubje.

Luka Klasič

POČITNIŠKO ROLANJE (vtisi udeležencev):

Dijana: Zelo dobro se imamo. Učiteljji nas ubogajo.

Jan: Rolanje me veseli. Šel sem zato, ker je šel moj prijatelj Jošt in ker me je zanimalo, kako je v pravi šoli rolanja. Imamo se lepo.

Marko: Bilo je zelo zabavno – poučno in veliko igre.

Kaja: Želela sem se naučiti pravičnega rolanja. Bilo je lepo in zabavno. Učiteljica in učitelj sta bila zelo prijazna. Rada bi še hodila na rolanje.

Silve: Na rolanje sem prišel zato, da se naučim novih veščin na rolerejih.

Danijel: Všeč mi je bilo. Veliko sem se naučil. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali. Vožnja po eni nogi mi ni bila všeč. Tudi drugo leto bi šel rad v šolo rolanja.

Kristian: Bilo mi je zelo všeč. Če bi trajalo dlje, bi še vedno hodil. Trenerji so bili zelo dobri. Najbolj mi je bil všeč hokej, taxi mi pa ni bil všeč.

Miro – Danielov in Kristianov oče: Menim, da je bila iniciativa zelo dobra, prav tako izvedba. Škoda, da ni bilo več otrok. Zगतovo se bomo tudi drugo leto udeležili rolanja.

Anže: Na rolanju mi je bilo zelo všeč. Veliko sem se naučil, pa tudi igrali smo se.

Anja: Na tečaju je bilo »lušno«. Anina je bila zelo prijazna. Sedaj že znam sama rolati.

Anžetova in Anjina mamica: Letos je DPM že prvi teden počitnic organiziralo in tudi sofinanciralo rolarski tečaj. Na ta način je bilo rolanje dosegljivo vsem otrokom. Na tečaju sem imela oba otroka. Moram reči, da je bil tečaj kakovosten in da je bilo vzdušje prijetno. Učiteljji so se potrudili in otroke učili preko igrice, tako da so se izpopolnjevali »spotoma« in jim ni bilo dolgčas.

Jošt: Vse je bilo zanimivo. Najbolj sem užival ob igranju hokeja. Vaditeljji so bili prijazni. Drugo leto bi še prišel.

Joštova mamica: Zanimiva zaposlitev otrok ob koncu šolskega leta. Vaditeljji znajo pritegniti otroke k dejavnosti na zanimiv način. Rada bi pohvalila tudi go. Anico Mušič in DPM ker se trudijo pripraviti programe, ki otroke pritegnejo in razveselijo.

POCITNIŠKE DEJAVNOSTI DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE

Poletje je tu in z njim težko pričakovane počitnice. Za večino učencev je to čas brezskrbnega preživljanja prostega časa doma ali kje drugje. Starši skušajo svojim otrokom omogočiti čimbolj pestro preživljanje prostega časa. Na žalost pa so vse pogostejše finančno in časovno omejeni. Da najmlajšim ni dolgčas, so danes na voljo različne možnosti.

DPM Trzin je učencem pripravilo počitniško rolanje kot nagrado ob koncu šolskega leta.

Vodili so ga trenerji strokovne šole rolanja in drsanja LUKE KLASINCA. Tečaja

se je udeležilo 12 otrok. Uživali so vsi – tako začetniki kot tisti, ki so že nekaj znali. Preko igre, ki je otrokom najljubša metoda, so si pridobivali nove rolarske spretnosti in

vragolije, hkrati pa so trenirali tudi že znane veščine. Ves čas tečaja so posvečali veliko pozornosti temu, kako se je treba naučiti PRAVILNEGA IN VARNEGA ROLANJA.

Za tiste otroke, ki bodo večino počitniškega časa preživali doma in da bodo lažje prenašali vroče dneve, je društvo omogočilo tudi nekajdnevno kopanje na domačjskem kopališču. Otroci bodo imeli v jeseni svojim sošolcem kaj povedati.

DPM želi vsem otrokom sproščene in varne počitnice.

za DPM Petra Mušič

NOVICE IZ PGD TRZIN

Najprej smo dolžni popravek iz prejšnje številke Odseva. Pomota je bila pri zapisu rezultata vodnega nogometa. Prvo mesto so namreč osvojili trzinski športni-

ki, drugo člani PGD Mengeš, tretji pa smo bili domači gasilci. Vsem prizadetim se iskreno opravičujemo.

in sedaj k dogajanju teden dni kasneje ali na soboto, rezervirano za veselico. Po raznih ocenah se je na njej zbralo kar kakih 2000 obiskovalcev. Po odmevih in pohvalah sodeč ste bili zadovoljni. Kar nekaj pohval smo slišali tako glede hrane, kot tudi sprejemljivih cen. To, da ste bili zadovoljni, pa je bil tudi naš cilj in vaše odobravanje nam je poplačalo ves trud in skrbi pri pripravi in izvedbi prireditve. Kdor te stvari pozna, ve, da je bilo dela kar obilo.

Pred kratkim smo si šli tudi ogledat, kaj se dogaja z našim novim avtomobilom.

Na sliki lahko vidite, kako izgleda ogrodje za nadgradnjo. Ko to berete,

pa avtomobil verjetno že lakirajo.

V juniju smo imeli tudi dve intervenciji. Prvič smo hiteli na pomoč po neurju, ko smo morali odstraniti podrto drevo, ob drugem klicu k akciji pa smo morali pogasiti drevo, ki ga je neznanj nepridiprav zažgal od znotraj.

Naj bo za ta dopustniški mesec dovolj pisanja. Ko bo septembra izšla naslednja številka Odseva, pa upamo, da bo naš novi avtomobil že v Trzinu. V imenu članov PGD Trzin in tudi v svojem imenu vam želim, da bi počitnice in dopuste preživali kar se da lepo in prijetno, predvsem pa brez nezgod.

Predsednik PGD
Jože Kajfež

Novi trzinski gasilski avtomobil že dobiva svojo kančno podobo.

PLANINSKO DRUŠTVO PRIDOBILO TRI NOVE PRIPRAVNIKE ZA VODNIKE PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE

Trije člani Mladinskega odseka PD Onger Trzin (Trzinca Tomaž Kocman in Boštjan Krajc ter Domžalčanka Nataša Kramar) so sredi julija bili na tečaju za vodnike PZS v Bavšici (pri Bovcu) in ga tudi uspešno opravili. Delovni bodo predvsem v MO.

Po obdobju, ko je društvo izobraževalo planinske in mladinske planinske vodnike, ki so po večini kar hitro obupali nad zahtevnim in odgovornim (ter seveda prostovoljnim) delom, se je, upamo, pričelo novo obdobje. Tomaž in Boštjan sta sploh prva trzinska vodnika PZS, ki sta »izšla« iz dela MO na OŠ Trzin! Pri njihovem delu jim vsi skupaj želimo še naprej varen korak v gorah.

Vsi člani PD Onger Trzin si lahko izposodijo naslednjo društveno opremo:

- čelade
- plezalne pasove
- vponke
- pomožne vrvice
- cepine in dereze
- ...

Pogoj za uveljavitev vseh ugodnosti je potrjena članska izkaznica za leto 2002.

Pokličite Emila (031) 570 - 533 in se dogovorite za izposajo

ADVENTURE CAMP V PRAVEM POMENU BESEDE

Se še spominjate januarja in tekmovalja Mladina in gore? Potem najbrž veste, da smo takrat trzinski žerjavčki (ekipa mladih planincev iz MO PD Onger Trzin) postali državni prvaki, in kot se za zmagovalce spodobi, smo za to prejeli tudi že tradicionalno nagrado: udeležba na mednarodnem planinskem taboru v tujini. Vendar pa vse le ni bilo tako običajno. Ponavadi so se zmagovalne ekipe odpravile v Avstrijo ali Italijo, kjer pa letos ni bilo razpisanih mednarodnih taborov. Zato smo si za svoj cilj izbrali Romunijo. In tako smo se 13. julija ob pol treh (zjutraj, da ne bo pomote) zbrali na ljubljanski železniški postaji. Nobeden izmed nas ni bil pretirano zaspan, saj je po naših žilah tekla zadostna mera adrenalina. In nato smo šli ...

Naš prvi vlak nas je popeljal čez Hrvaško in Madžarsko, mimo Blatnega jezera, vse

nenavaden. Problem je bil v tem, da smo imeli karto samo za vlak, ne pa za sedeže na vlaku. Ampak mi se nismo dali in smo mu raje plačali 10 eurov in se odpeljali naprej. Pravo nasprotje Madžarom pa so bili Romuni. Kot prvo so govorili angleško, kot drugo pa jim je bilo vseeno, ali imamo rezervirane sedeže ali ne. Mi pa smo se še vedno peljali, in peljali smo se vse do pol dveh zjutraj, ko bi skoraj prespali našo postajo, a se je na srečo Urša zbudila in nas pregnala dol. Veliko lepše bi bilo sicer ostati na vlaku, ampak se na žalost ni dalo. To vam govorim zato, ker smo namreč tisto noč prespali (no, vsaj jaz sem spala) kar lepo na postaji. Na neudobni klopci. Pa smo tudi to preživeli. Sicer je imel »ta velk Simon« zjutraj manjše prebavne motnje in tudi ostali se ravnó nismo počutili najbolje, ampak saj smo planinci, a ne?

Okoli enajstih pa je prišla naša rešitev. Organizator tabora, Calin namreč. Le-ta nas je naprej odpeljal na pijačo, nato smo dobili novega voznika Dana in še nekaj romunskih otrok, potem pa se je začela

tja do Budimpešte. Tam smo si lahko pošteno pretegnili noge, nato pa se prepustili peturnemu čakankju na res lepi in veliki železniški postaji. Ko je nato končno pripeljal vlak, pa so se dogodivščine začele. Nismo zgrešili vlaka, če ste to mislili. Nas pa je hotel madžarski prevodnik malo pred romunsko mejo vreči z vlaka. Razlog je bil, vsaj za nas, dokaj

naša pot proti taboru. Vozili smo se v staršem kombiju, v katerem je močno zaudarjalo po bencinu (to je povzročilo prebavne motnje Mišiu), na poti smo se ustavili ob reki in Romunija nam je postajala vedno bolj všeč.

Popoldan so nas odpeljali na izlet. Peljali so nas naokrog in kar naenkrat smo se znašli pred vhodom v jamo. Pa smo šli vanjo. Na srečo smo imeli v nahrbtniku vsaj kakšno svetilko, drugače bi se po vseh tistihih rojih pobili. No, pa tudi plezali smo notri. Kasneje smo se odpravili na plezanje še na zunanjo

Kalo. ki je zavrlo v polje

steno. Bilo je zabavno, a kar naporno, tako da smo zvečer vsi zopet popadali v spalne vreče.

Zjutraj nas je čakalo presenečenje. Romuni, ki so imeli na začetku tabora totalno preveč energije (ravno obratno kot mi), so namreč mislili, da bosta oba Simona veliko lepša, če bosta imela na licih nekaj zobne paste. No, mislim, da se njima že ni zdelo tako. Potem pa smo se počasi mi privadili na Romune, oni so se privadili na nas, in kmalu smo ugotovili, da so prav zabavni in da jih bomo pogrešali, ko bomo odšli. V torek so tudi izoblikovali skupine in nam napisali urnik naših aktivnosti za cel teden. Že prej sem govorila o naših odnosih, no Romuni so se tudi tukaj izkazali, saj so nam napisali

A nato se je zgodilo nekaj, kar nismo pričakovali. Peljali smo se namreč v kombiju, ko kar naenkrat zaslišimo glasen hrup grrrrrrrr. Kaj se je zgodilo? Smo kaj povozili, smo zapeljali s ceste, kaj? Nič od tega, samo kolo smo zgubili! No, potem smo ga morali tudi najti, seveda. Nato se je začelo čakanje. Dan nam je namreč že na začetku povedal, da je on zdravnik, ne mehanik. Mi pa smo čakali, čakali približno osem ur, ko smo počasi že začeli razmišljati, kako naj se namestimo, da bomo lahko vsaj malo spali, pa je mimo nas pripeljal avtobus. Kljub temu, da je bil že popolnoma poln, so nekako vanj spravili tudi nas. Nato je sledila še eno uro in pol dolga vožnja in nato smo prispeli. Nad taborom smo bili vsi presenečeni. Pozitivno. Do njega smo prišli po polki, ki je vodila čez manjši most in nato mimo prostora za taborni ogejn do hiške. Le-ta je bila majhna, a je imela vse, kar smo potrebovali. In tisti trenutek je bila to samo spalna vreča in prostor, kjer jo lahko položimo. Vodniki so bili zelo obzirni do nas, in so nas naslednji dan pustili spati do desetih, nato pa so nam postregli z zajtrkom. Potem pa smo morali na liste napisati imena in jih prilepiti na majice. Pravo senzacijo sta povzročila naša Simona s svojima istima imenoma in istima začelnica priimka, zato se ju je prvi dan prijel vzdevek »Simon with hair« in »Simon without hair«. To, da so imeli oni tri uane in tri ljube, ni molilo nikogar.

Dolge vstopne brezne Peštera

dvojezični urnik, tako da smo ga tudi mi razumeli. V naslednjih dveh dneh smo tako eni odšli na kolesarjenje, vožnjo s kanuji, plezanje in na celodnevno turo, ki je vključevala tudi ogled snežne jame. Najbolj je vedno nasrkal »Simon without hair«, saj ga je vedno in povsod ujel dež, tako da se je v tabor vedno vračal čisto premočen.

Poleg vseh stvari pa smo Slovenci bolj kot vse ostalo najraje igrali tarok. Naš cilj je bil, da bomo igro igrali, dokler ne bo eden izmed nas prišel na Mont Everest (8848 m). Kdor pa se vsaj malo spozna na tarok, se gotovo zaveda, da do tja ni najlažje priti, zato je tudi naš najboljši (Mija) končal malo pod Mont Blancom (4807 m). In tako je mineval naš tabor.

V četrtek nismo odšli nikamor, saj je zjutraj deževalo, v petek pa si je lahko vsak izbral, kam bi šel najraje. Slovenci smo se vsi (razen Urše) odločili, da bomo odšli na celodnevni izlet. Človek bi za kaj takega pričakoval, da bomo vstali okrog sedme, mogoče osme ure in odšli čim prej, a v Romuniji gre to nekoliko drugače. Dan

Dvojezični urnik

Prvo prvo cigani

Izlet - kaitiče su spremljali v taboru

se je vedno začel okrog devete ure in končal tam od polnoči pa do štirih zjutraj. In tudi tokrat ni bilo nič drugače. Na turo smo se odpravili ob dvanajstih. Na začetku smo naredili kar velik vzpon, nadaljevanje poti pa je spominjalo na sprehod po Pohorju. Vseeno je bilo zelo prijetno. Piko na i pa je izletu na koncu dodal še ogled snežne jame, v kateri smo videli zanimive ledene skulpture. Nato nas je čakal samo še zadnji dan v taboru, ki so ga rezervirali za lov za skritim zakladom. Leta je potekal podobno kot pri nas. Razdelili so nas v skupine, ki so nato tekmovali v stvarah, ki naj bi se jih ta teden naučili (kolesarsjenje, orientacija, vožnja s kanuji,

raj nič ne razlikuje od našega (Big mouth, Turbo goflja - tisti, ki ga poznate, že veste, zakaj). Kasneje pa je sledila še zabava, saj sta dve dekleti praznovali rojstni dan. Vendar smo bili mi zelo utrujeni, zato smo se že okoli enih odpravili spat (Romuni pa so se zabavali naprej). Zjutraj je bilo na vrsti pakiranje, nato pa slovo. Bilo je težko, a mi smo se poltiho že veselili, da bomo lahko po dolgem času zopet spali na udobni postelji in jedli normalno hrano. Do železniške postaje v Cluju nas je odpeljal Dan v našem ljubem kombiju,

Nas začel dan

zdaj že spet s štirimi kolesi. Tokrat med potjo nismo izgubili nobenega kolesa, nam je pa zato »crknil« kar cel kombi - in smo ga potem morali porivati. Na srečo je bila to zadnja nenavadna stvar na poti nazaj, saj mislim, da naša srca ne bi prenesla še kakšnih večjih zapletov. V Cluju nam je Dan tudi pomagal urediti rezervacije za sedeže, tako da smo se brez skrbi odpeljali proti Sloveniji. Vmes smo sicer še nekajkrat zamenjali vlak (v Alba Juliji, v Budimpešti in nazadnje v Zagrebu), nato pa smo se po skoraj desetih dnevih vrnili

plezanje, jamarstvo, izdelovati smo morali tudi origame itd.). Kako smo se izkazali Slovenci, naj raje ostane skrivnost. Naj vam še povem, da so na koncu vse štiri ekipe osvojile prvo mesto. Tistega večera je bila tudi podelitev priznanj za udeležbo. Vsak je dobil diplomo, na kateri je bilo napisano njegovo planinsko ime, majico in vprašalnik o taboru. Naj povem le, da se Mihovo romunsko planinsko ime sko-

Naš kombi je štiri spet vsa kolesa na svojem mestu

Burek na Zagrebu in kolesarjevo mto hti zelo dušev

v domačo Slovenijo, v Ljubljano, kjer nas je pričakal dež in seveda naši starši in Emil. In tako se je naš izlet dokončno končal. Lahko vam je rečem, da je bilo res enkratno in nepozabno.

Hvala še enkrat Emilju Pevcu, Mladinski komisiji pri Planinski zvezi Slovenije, Zdenki Mihelič in nenazadnje tudi Uršii Košir, ki se je »žrtvovala« in je bila naša spremljevalka v Romuniji.

Trzinski žerjavčki

TRŽENJE EKOLOŠKO PRIDELANE HRANE

Novembra lani smo v okviru Združenja ekoloških kmetov 'Zdravo življenje' (ZEKZZ), ki ima sedež v Lukovici, začeli z raziskavo, s katero smo hoteli ugotoviti možnosti trženja ekološko pridelane hrane. Na podlagi te raziskave je bila narejena diplomatska naloga z naslovom 'Možnosti trženja ekološko pridelane hrane na domžalsko-kamniškem območju', izdelane pod mentorstvom prof. dr. Katje Vadnal na Oddelku za agronomijo (Katedra za agrarno ekonomiko), Biotehniške fakultete v Ljubljani.

Ekološko pridelana hrana je rezultat enega od sonaravnih oblik kmetovanja, tako imenovanega ekološkega kmetijstva, za katerega se v zadnjih petih letih odloča vse več kmetov. Takšno kmetijstvo temelji na ravnovesju v sistemu tla-rastline-živali-človek in sklenjenem kroženju hranil v njem. Prepovedana je uporaba lahko topnih mineralnih gnojil in sintetičnih sredstev za varstvo rastlin. Prepovedano je krmljenje krvine in kostne moke ter druge krme živalskega izvora, uporaba hormonov, preventivna uporaba antibiotikov in zdravil proti stresu pred zakolom. Prav tako je prepovedana uporaba kakršnihkoli gensko spremenjenih organizmov. Osnova pridelave je kolobar in živalim prilagajena reja z izpusti. Kmetije morajo biti vključene v ustrezen nadzor. Ena od sonaravnih oblik je tudi biološko-dinamično kmetovanje, ki temelji na spoznavanju, preučevanju ter uporabi snovi in energij zemlje in vesolja na rasti in razvoj rastlin in živali.

V raziskavo je bilo vključeno širše domžalsko-kamniško območju, ki sega od vznožja Kamniških Alp, preko Tuhijske doline, Črnega grabna, Moravske doline ter do Litije in Zasavja. Cilj raziskave je bil analizirati sedanje razmere na področju prodaje ter oceniti možnosti za povečanje učinkovitosti prodaje, zato smo analizirali sedanje razmere na področju ponudbe in povpraševanja. Izvedli smo anketiranje ekoloških kmetov na omejenem območju ter anketiranje potrošnikov v mesecu decembru. V analizo je bilo zajetih 47 kmetij, kar pomeni 61 % vseh poslanih anket, in 75 anket potrošnikov, ki so potencialni porabniki ekološke hrane, saj smo ankete delili obiskovalcem predavanj društva Ajda Domžale ter na njihovi stojnici v Domžalah in na stojnici ZEKZZ v Kamniku.

Ugotovili smo, da so anketirane kmetije pretežno hribovsko-višinske, zato se že zaradi naravnih danosti ne morejo ukvarjati s kakršnokoli intenzivno rejo ali pridelavo. Usmerjene so v živinorejo (94%). 13% je čistih kmetij, kar pomeni, da je kmetija edini vir dohodka. Po velikosti in sestavi zemljišč so z 8,3 ha kmetijskih zemljišč pod povprečjem slovenskih ekoloških kmetij (11,5 ha) in daleč pod evropskim povprečjem, kjer je velikost kmetijskih zemljišč na ekoloških kmetijah od 22 do 25 ha. Večina anketiranih kmetuje ekološko in so člani ZEKZZ, nekaj pa je tudi tak-

šnih, ki kmetujejo biodinamično ali pa kombinirajo obe metodi. Gospodarji kmetij so v povprečju stari 46 let in z dobro izobrazbeno strukturo, saj jih ima 63% zaključeno najmanj srednjo šolo, njihove družine pa imajo v večini 3 do 6 družinskih članov.

Tako za kmete kot za porabnike ekološke hrane je izredno pomemben nadzor ekološke pridelave in predelave. Večina anketiranih je v nadzoru pri Kmetijsko-gozdarskem zavodu v Mariboru. Od teh jih je tretjina pod nadzorom 1. leto in svoje pridelke lahko prodajajo samo kot konvencionalne. 34% jih je pod nadzorom 2. leto, svoje pridelke pa lahko prodajajo kot pridelke iz preusmerjanja. 28 % kmetij je pod nadzorom najmanj 3. leto in so si tako že pridobili naziv 'ekološka kmetija', svoje pridelke pa lahko prodajajo kot ekološke. 6% kmetij ni pod nobenim nadzorom, pa čeprav kmetujejo po eni od sonaravnih metod. Glede na ta dejstva lahko pričakujemo, da bo število ekoloških kmetij vsako leto večje.

Po staležu živali prevladujejo kmetje, ki se ukvarjajo z govedorejo (83%), zastopane pa so vse živinorejske panoge. Po prodaji živalskih proizvodov največ kmetij prodaja meso govejih pitancev, sledi prodaja mleka ali mesa krav, mesa telet, jagnjetine, mesa plemenskih telic ter svinjskega, kunčjege in konjskega mesa in kozletine. Nekaj je kmetij, ki prodajajo jaja in med. Vse kmetije, ki imajo jagnjeta in žrebeta, le-te tudi prodajajo. Nobena kmetija pa ne prodaja ovc mater, ovc mladic, ovnov, koztov in kobil, ker jih imajo za razplod.

Veliko rastlinskih pridelave je namenjeno lastni porabi, tako živali kot ljudi. Vseeno pa petina vseh kmetij prodaja sveže sadje, sledi prodaja krompirja, zelenjave in žitaric. Na eni kmetiji se ukvarjajo tudi z vzgojo in prodajo sadik jablan, hrušk in češenj. Kmetije prodajajo tudi suho sadje, domači kis, sir, moko, kisló zelje, kisló repo in žganje. Naredili smo tudi oceno količine pridelkov, ki so jo anketirane kmetije sposobne prodati v enem letu. Smiselno bi bilo to oceno razširiti na vse ekološke kmetije omenjenega območja, zato konkretnih števil ne bom navajala.

Ugotavljali smo tudi, kako kmetije ekološke pridelke prodajajo in ugotovili, da izstopa delež kmetij, ki prodajajo neposredno na kmetiji (76%). Večina jih uporablja 1 ali 2 tržni poti. Po tržnih poteh, ki si jih želijo, ostaja kot najboljša še vedno neposredna prodaja na domu, čeprav v svetu la način prodaje upada. Raziskave na širšem celjskem območju v letu 2001 pa so pokazale, da so potrošniki pripravljeni kupovati hrano na kmetijah, ki so v povprečju oddaljene do 10 km. Tudi naša raziskava je pokazala, da skoraj polovica anketiranih potrošnikov kupuje ekološko pridelano hrano neposredno na kmetijah. 30 % anketiranih kmetov bi želelo prodajati z dostavo na dom po naročilu.

Pri trženju največ kmetov vidi težavo v oddaljenosti od trga in kupcev, zato si želijo skupne oblike prodaje, za katero se je opredelila večina (87 %) anketiranih. Od teh si jih največ želi skupno biotrgovino v večjem kraju (61 %), sledi skupna blagovna znamka (37 %) in skupna stojnica (34 %).

Biotrgovina pomeni bolj organizirano trženje z ekološkimi pridelki, kjer porabniki lahko bolj redno pridejo do tovrstne hrane. Skupna blagovna znamka pomeni prepoznavnost določene vrste blaga na trgu in jamstvo njegove kakovosti za kupca. Blagovno znamko Biodar lahko za ekološke pridelke uporabljajo kmetije, ki so pod nadzorom in so si pridobile naziv 'ekološka kmetija' ter so včlanjene v Zvezo združenj ekoloških kmetov Slovenije. Izkazalo se je, da je med kmeti njen pomen slabo poznan, saj le ena kmetija uporablja blagovno znamko Biodar, pa čeprav bi le to lahko uporabljalo že 28% kmetij. Zato bi bilo potrebno začeti blagovno

Testanova 69, 1234 Mangaš
Tel. 723-02-70, fax 723-02-75
GSM 040/730-275

AVTOMATSKA VRATA
Z DALJINSKIM ODPIRANJEM

e-mail: alshop@siol.net
<http://www.alshop-sp.si>

SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA

Crawford

GARAŽA IN INDUSTRIJSKA VRATA,
NAKLADALNE PLOŠČADI

znamko Biodar dosledno uporabljati za vse pridelke iz ekoloških kmetij.

Postavitev stojnice pomeni možnost neposredne komunikacije med pridelovalci in porabniki ekološko pridelane hrane. Tako lahko kmetije spoznajo želje, pričakovanja in potrebe kupcev. Za začetek bi bilo smiselno prodajati na ekološki tržnici v večjem kraju. Od jeseni 2001 je v Domžalah vsako soboto postavljena stojnica, kjer pod blagovno znamko Demeter prodajajo kmetije, ki kmetujejo po biodinamični metodi.

Zanimivo je, da le nekaj kmetov meni, da je povpraševanje po ekološki hrani dovolj veliko. Več kot polovica pa je prepričanih, da povpraševanje narašča. Istočasno pa je 79% anketiranih potrošnikov prepričanih, da je ponudba ekološke hrane premajhna in so jih pripravljene redno kupovati. Glede na ponudbo hrane anketiranih ekoloških kmetij je ta ustrezna povpraševanju anketiranih potrošnikov, saj bi jih več kot polovica redno kupovala sadje, zelenjavo, krompir, jajca in žita. Vprašanje pa je, ali je količina, ki jo ponujajo ekološki kmetje dovolj velika. Drugače pa je s povpraševanjem po govejem mesu, za katerega je manjše zanimanje, kar pa je verjetno posledica afer v konvencionalnem kmetijstvu. Prepričana pa sem, da bo ekološko prirajeno meso pod blagovno znamko Biodar našlo več porabnikov, kot je pokazala raziskava.

In kdo so porabniki ekološko pridelanega živeža? Izkazalo se je, da so to ljudje, ki imajo pozitivno mnenje o ekološko pridelani hrani, saj menijo, da je zdrava, kvalitetnejša, bolj okusna in neškodljiva, istočasno pa se zavedajo, da je zato tudi dražja.

Večinoma so to tudi ljudje, ki se trudijo za zdravo življenje, saj pogosto jejo sadje in zelenjavo, izogibajo se industrijski hrani in hrani z raznimi dodatki ter poskušajo uravnovesiti delo in zasebno življenje. Izkazalo se je tudi, da izredno velika finančna zmogljivost porabnikov ne vpliva na veliko povpraševanje po tovrstni hrani. Večina anketiranih porabnikov so predstavniki srednje generacije (31-60 let) in živijo v družinah z 2-5 družinskimi člani. Večina jih ekološko pridelano hrano kupi na kmetijah ali stojnicah, od teh pa jih polovica tudi sama prideluje.

Ob koncu se zahvaljujem vsem kmetom in porabnikom, ki ste bili pripravljeni sodelovati pri anketiranju, saj brez pravilno izpoljenih anket raziskava ne bi bila mogoča. Vsem, ki ste se odločili za eno od sonaravnih oblik kmetovanja, želim, da bi na tej poti vztrajali, vsem nam in našim znanemcem pa, da bi se lahko prehranjevali z zdravo in neoporečno hrano.

Pavla Pirmat

Rad bi umrl v spancu tako kot moj stari oče. Nočem kričati in vriskati od strahu kot potniki v njegovem avtomobilu.

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGADJALO V TRZINCI V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsake prireditve, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

15. - 18. 8.	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Dijaški in študentski planinski tabor »TRENTA 2002«
1. 9.	Društvo prijateljev mladine	Prvi šolski dan – sprejem za prvošolce
28., 29. 9.	Turistično društvo Trzin	Predstavitve Trzina na Mihaelovem sejmu v Mengšu
September	Športno društvo Trzin	Dan košarke-spominska prireditev
September	Športno društvo Trzin	Turnir v malem nogometu
September	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet na Rab (odpadel je v mesecu juliju)
September	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet v Trakošćane-Krapina
September	Društvo upokojencev Žerjavčki	Jesenski piknik

NAPOVEDUJEMO:

September	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Obir (dijaki in študenti)
September	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Slanik - Možic

Obvestila:

- *Društvo prijateljev mladine vabi vse mlade in mlade po srcu na druženje ob glasbi in plesu vsako nedeljo ob 19. uri v dvorano KUD-a Trzin (voditelja: Darinka in Janez Grad)*
- *Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16. uri v Bar BOR.*

E ELEKTROTEHNA
INTERSET Mengeš

**SPECIALIZIRANA PRODAJALNA
BELE TEHNIKE in
ELEKTRO MATERIALA**

Candy

Electrolux
SPECIÁLNO ZNANJE IN KAKOVOST

BOSCH

gorenje

AKCIJA JULIJ
Gospodinjski aparati

- likalniki
- sokovnik
- sesalci
- friteze
- toaster
- itd...

**- 10 % gotovinski popust
brezplačna dostava!**

Delovni čas:

pon. - pet. od 8.30 do 18.30 ure

Sobota od 8.30 do 12. ure

UGODNE CENE IN PLAČILNI POGOJI

Telefon: 01/ 72 37 051

HUBAT PETTER s.p.

HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA KURLNEGA OLJA

**Na vrtnariji vam nudimo pestro izbiro:
PELARGONIJ in ENOLETNIK**

Dobava: 78, 1234 Mengeš

Telefon: 01 / 723 09 00, Fax: 01 / 723 09 01

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

**Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve**

Habatova 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

VIDIM SVET DRUGAČE

TOVARNIŠKA TRGOVINA V PODSKRAJNIKU PRI CERKNICI

Pony

Berta 106

Berta 96

Berta 90

Top-G

SALONA (v starem Trzinu in Podskrajniku) ODPRTA:
ob delovnih dneh od 7 do 19 ure, sobota od 9 do 13 ure

Pony SILEX

Pony LUX

Pony EXTRA

DREST-TOP
Tapetništvo d.o.o.

Sedež: Jemševa 45A, 1236 Trzin

Proizvodnja: Podskrajnik 18, 1380 Cerknica

tel.: 01 709 03 00, fax: 01 709 69 03